

LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur.

Inkl. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine

Den 28. marts 2022 – Det følgende er en foreløbig udgave af et politisk forslag fra Schiller Instituttet, som blev udarbejdet og skrevet af en arbejdsgruppe fra Executive Intelligence Review, bestående af Claudio Celani, Richard Freeman, Paul Gallagher, Marcia Merry-Baker, Dennis Small og Karel Vereycken.

Resumé af handlingsplanen

Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser i det sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var rystende præcise. Verdensproduktionen af fysiske økonomiske basale varer er styrtdykket; hyperinflation af finansielle aggregater har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for en stor del af menneskeheden; handelskrig under dække af sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af gamle og nye sygdomme har allerede direkte og indirekte kostet omkring 18 millioner mennesker livet. En global hungersnød er nært forestående.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver patetisk Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange fald i

menneskehedens "potentielle relative befolkningstæthed", som helhed – LaRouches metode til at måle et samfunds evne til at reproducere sig selv på et stadigt stigende niveau af velfærd, videnskab og klassisk kultur for en voksende befolkning – et sammenbrud, der er resultatet af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street gennem et halvt århundrede har påtvunget os.

Den mekanisme, gennem hvilken denne politik i dag føres til sin "endelige afvikling", er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollarblok og Bælte- og Vejblokken – som begge er tiltænkt at blive kastet ud i et inferno af affolkning og krig, meget muligt inklusive termonuklear krig.

Det er særligt sigende og forfærdeligt, at de spirende Bælte- og Vejforbindelser via jernbane, der strakte sig fra Kina gennem Rusland og ind i Europa, er blevet næsten fuldstændig afbrudt af de igangværende sanktioner og krigen.

Det er nu også på tide, at Lyndon LaRouches programmatisk løsning på denne krise bliver helt og aldeles indlysende, og at der handles derefter, over hele jorden – mens der stadig er tid til at gøre det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, må verdens nationer i stedet kobles sammen igen omkring et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver, en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling.

Det væsentlige i denne programmatisk politik blev fastlagt af LaRouche i hans Fire Nye Love fra 2014, som er lige så gældende i dag, som da de blev udformet for otte år siden (se boks 1 nedenfor). Under de nuværende omstændigheder med den åbenlyse "totale krig", som det finansielle etablissement fører mod Rusland (og snart Kina), og som omfatter alle de væsentlige kendetegn ved strategisk tæppebombning af fjendtligt territorium, er det nødvendigt med en omgående handlingsplan, der er centreret omkring disse Fire Love:

1. Fysisk økonomi: Rusland har allerede vedtaget krigsøkonomiske foranstaltninger for at forsvare sin grundlæggende nationale kapacitet og garantere selvforsyning med de vigtigste økonomiske livsfornødenheder. Den "strategiske trekant" bestående af Rusland, Indien og Kina vil imidlertid være endnu mere effektiv til at opfylde de væsentlige fysisk-økonomiske behov hos deres fælles befolkning, som udgør 38% af verdens samlede befolkning, hvis de arbejder sammen. Denne RIC-kombination – som var den oprindelige kerne i det, der senere blev til BRICS-landene – producerer 43 % af verdens hvede, 23 % af naturgassen, 66 % af stålet og enorme mængder af råstoffer af afgørende betydning. De har også kapaciteter i verdensklasse inden for kerneenergi, jernbaner og andre infrastrukturer, rumforskning og andre avancerede teknologier (se tabel 1).

Tabel 1: RIC's fysiske økonomi, udvalgte parametre (kommer senere)

På trods af mangler i visse økonomiske sektorer (værktøjsmaskiner og andre kapitalgoder, lægemidler, fly osv.) er RIC'erne stærkt positioneret med hensyn til den fysiske økonomi til at etablere en "regional blok, der enten opererer uden for eller parallelt med det eksisterende IMF-system", som Lyndon LaRouche anbefalede for år tilbage. Alliancen mellem Kinas Bælte- og Vej-Initiativ (BRI) og den russisk ledede Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) er allerede en operationel hjørnesteen i et sådant foreslået nyt arrangement.

2. Fast valutakurssystem: Handel og produktive investeringer inden for en sådan blok vil finde sted ved at etablere et fast valutakursforhold mellem deres valutaer med et lille spænd for midlertidige udsving. Denne ordning vil udelukke enhver indtrængen af spekulative finansieringsstrømme i dollar eller relaterede finansielle bevægelser. Pariteterne mellem deres respektive valutaer vil således ikke længere have noget forhold til det spekulative system med flydende dollarkurser, men vil blive fastlagt direkte af aftaler mellem regeringer og

dermed ikke af det manipulerede spekulative "marked".

Der vil også blive forhandlet om en regional fælles valuta for at lette international handel, investeringer og afvikling af konti – med en guldunderstøttet renminbi som en fremtrædende løsningsmodel. Dette vil gøre det muligt at "forhandle en række langfristede sæt af beskyttende traktat-aftaler på lang sigt om kredit, told og handel mellem en række førende nationer", som LaRouche skrev i 2004 (se boks 2, vedlagt dette dokument).

3. Fuldstændig kapital- og valutakontrol og målrettet kredit: Hvert af landene vil også etablere en fuldstændig beskyttet national valuta og et nationalt banksystem, hvilket kræver: fuldstændig kapital- og valutakontrol; en fast valutakurs i forhold til andre valutaer (som angivet i punkt 2); og udstedelse af målrettet, produktiv kredit med lav rente til prioriterede projekter. I Ruslands tilfælde ville en guldunderstøttet rubel (eller en ny "stærk rubel") opfylde disse krav på en eksemplarisk måde; guldunderstøttede valutaer kunne også indføres i Kina og Indien, og dette kunne udvides til den fælles valuta.

Tiden med høje renter for at tiltrække "carry-trade"-spekulative finansielle strømme fra udlandet vil blive bragt til et brat ophør. I et land i udviklingssektoren har en sådan streng adskillelse mellem den beskyttede, produktionsbaserede nationale valuta og den spekulative London-orienterede internationale dollar den samme funktion som Glass/Steagall-bankadskillelsen i USA. Dette er en forudsætning for at etablere en Hamiltonisk nationalbank til at organisere udstedelsen af nye, lavt forrentede, produktive kreditstrømme til højteknologiske sektorer i nationens fysiske økonomi – "et massivt supplement af langfristet kredit til kapitaldannelse med indledende vægt på kapitaldannelse i den grundlæggende økonomiske infrastruktur", med LaRouches ord.

4. RIC-plus: RIC-nationerne vil udgøre den grundlæggende kerne

i en ny international arkitektur, som vil være åben for alle nationer, der er villige til at deltage på grundlag af sådanne sunde fysisk-økonomiske principper. Der er næppe tvivl om, at de fleste nationer i udviklingssektoren vil finde denne nye arkitektur langt mere fordelagtig for deres egne behov, end den ødelæggelse som det bankerotte transatlantiske finanssystem nu pålægger dem, og de vil hurtigt orientere sig mod en sådan foranstaltning. En mulig umiddelbar udviklingsblok er Shanghai-samarbejdsorganisationen eller SCO (Kasakhstan, Kirgisistan, Pakistan, Tadsjikistan og Usbekistan, ud over Rusland, Indien og Kina), som nogle førende eksperter har anset for at være tilstrækkelig bred til at fungere som en mulighed for at iværksætte et nyt guldbaseret monetært system uden dollar, baseret på en traktat mellem de lande, der har taget initiativ til det.

Den massive eksport af kapitalgoder til udviklingslandene vil være af central betydning for RIC-blokkens produktive ekspansion. Store infrastrukturprojekter i disse lande vil også være en integreret del af den økonomiske genopretning i verden. Langfristede, lavtforrentede kreditter til sådanne aktiviteter vil blive udstedt i den nye fælles RIC-valuta, på samme måde som renminbi allerede anvendes af BRI i dag, blot i langt større omfang. Kreditter til avancerede teknologiske produktive økonomiske aktiviteter – til forskel fra spekulative aktiviteter – er ikke inflationære og tilbagebetales bekvemt gennem den produktivitetsforøgelse, som sådanne investeringer vil medføre.

5. USA og Europa skal tilslutte sig Bælte & Vej: Det vil være af særlig betydning at få såvel USA som de europæiske nationer med i dette nye sæt af internationale aftaler. Det amerikanske og europæiske folk og deres økonomier vil klare sig langt bedre i forbindelse med RIC og Bælte- og Vej-Initiativet, end under det afindustrialiserings- og affolkningsregime, som de nu står overfor under det nuværende bankerotte britisk styrede system. Lyndon LaRouche omtalte denne politik som en alliance

mellem fire magter (Rusland, Indien, Kina og USA), som alene ville have den nødvendige styrke til at gøre en ende på det Britiske Imperium en gang for alle. For at gøre dette kræver det udelukkende, at USA vender tilbage til sit forfatningsmæssige formål, herunder det amerikanske økonomiske system, som Alexander Hamilton var banebrydende for, og at suveræne nationer i Europa handler på samme måde.

6. Genopbyg Ukraine gennem øst-vestligt samarbejde: Det umiddelbare fokus for et sådant økonomisk samarbejde til gavn for alle vil være Ukraine. Det, der i dag er en blodig slagmark, ville blive en model for øst-vest-samarbejde. Den engang så magtfulde ukrainske økonomi – ødelagt af 20 års økonomisk liberalisme efter uafhængigheden; efterfulgt af endnu en forringelse efter det vestligt ledede Maidan-statskup i 2014; og nu hærget af krig – kan genopbygges og genoplives ved hjælp af fælles bestræbelser. Ukraine vil blive omdrejningspunktet for transit via Bælte & Vej fra Kina til hele Europa og genopbygge Ukraines engang så magtfulde videnskabelige, tunge industri- og landbrugssektorer til gavn for hele verden.

Ovennævnte seks foranstaltninger udgør ikke en langsigtet strategi, ej heller er de et forslag på mellemlang sigt. De er en kortsigtet handlingsplan, der er nødvendig for at standse den massive økonomiske ødelæggelse, der allerede er i gang, stoppe de geopolitiske drevne krige og skabe den nødvendige arkitektur for en fremskyndet vækst og udvikling af alle nationer.

Boks 1: LaRouches "Fire Nye Love"

Den 8. juni 2014 skrev Lyndon LaRouche et dokument med titlen "De fire nye Love til at redde USA nu! Ikke en mulighed: En omgående nødvendighed", som understregede følgende fire politiske krav:

1. Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven,

der blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal gennem en konkursbehandling.

2. En tilbagevenden til et system med et topstyret og grundigt defineret nationalt banksystem, som specificeret af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.

3. Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe en højproduktiv udvikling i forbedringer af beskæftigelsen; med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

4. Vedtage et fusionsdrevet "lynprogram" for at fremme de fundamentale gennembrud inden for videnskab, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

LaRouche-planen fortsætter med følgende kapitler:

- 1. Sanktioner afkobler verdensøkonomien og fører den ud mod afgrunden**
- 2. Sanktioner fremskynder det transatlantiske finansielle sammenbrud**
- 3. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine**

En pdf af hele rapporten findes nedenunder.

Udkast til en plan for at genopbygge og udvikle Ukraine

Følgende er det sidste kapitel fra (Link:) LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur

Fred gennem udvikling er kodeordet for politikken for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det skal anvendes umiddelbart i forbindelse med genopbygningen af et neutralt Ukraine efter krigen.

Selv om omfanget af ødelæggelserne som følge af den

igangværende krig er ukendt på nuværende tidspunkt, er det en kendsgerning, at Ukraines økonomi kan og bør genopbygges og omdannes til en førende videnskabelig-teknologisk avanceret økonomi som et knudepunkt mellem den østlige og vestlige del af Eurasien. Det kan hæve sin levestandard og sin arbejdsstyrkes kognitive og kreative evner, samtidig med at det afviser City of London-IMF's destruktive rådgivning, som har ført landet til tre årtiers økonomisk ødelæggelse. Det kan genopbygges ud af de murbrokker, som den nuværende krig efterlader i sit kølvand.

Ukraines iboende potentiale er stort. Landet har historisk set haft en kvalificeret og produktiv arbejdsstyrke med kvalifikationer i verdensklasse inden for en række områder. Det har et betydeligt industrielt bælte i regionen mellem og inklusive Dnipropetrovsk-regionen og Donetsk Folkerepublikken (tidligere Donetsk-regionen i Ukraine), som har produceret mere end en tredjedel af Ukraines samlede industrielle udbytte. (I denne undersøgelse betragter vi den omstridte Donetsk Folkerepublik [D.P.R.] og Luhansk Folkerepublik [L.P.R.], hvis nøjagtige status vil blive fastlagt ved fredsforhandlinger, og Ukraine som en del af den samordnede region, der skal udvikles). Ukraine har design- og maskinfabrikkerne Juzhmash og Juzhnoye, der er involveret i produktion af rumfartøjer, raketter og støbegods, og Antonov Aeronautics, der er specialiseret i fragtfly, som alle kunne udvides til at producere rumrelaterede køretøjer, men en del af dem kunne ombygges til at fremstille f.eks. laserværktøjsmaskiner.

Landet er udstyret med 20 % af jordens "sorte muld", der kan producere rigeligt med hvede, korn og mange andre landbrugsafgrøder, både til eget brug og til eksport til hele verden. Landets jernbanenet er gammelt og nogle steder nedslidt, men det kunne opgraderes til at omfatte elektrificerede højhastighedstog eller magnetiske svævebaner, idet man udnytter dets privilegerede centrale geografiske

beliggenhed til hurtigt at transportere varer og mennesker nord-syd og øst-vest gennem hjertet af Eurasien, et centralt led i Bælte- og Vej-Initiativet. Ukraine er faktisk det perfekte omdrejningspunkt for at erstatte det nuværende globale paradigme for økonomisk sammenbrud og krig, med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er baseret på princippet om fred gennem udvikling.

Tredive års ødelæggelse

Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 erklærede Ukraine sig uafhængigt den 24. august 1991, men dets "uafhængighed" blev kortvarig. Med det samme kom en sværm af økonomer fra IMF, Wall Street og City of London og gennemtvang en politik med privatisering, lukning af fabrikker, fyring af arbejdere osv. Økonomen Dr. Natalia Vitrenko, formand for Ukraines progressive socialistiske parti (PSPU), dissekerede resultaterne af denne destruktive politik på en konference den 13.-14. april 2013, hvis tale blev gengivet i EIR-magasinet den 3. maj 2013. Vitrenko berettede: "Hvor Medens Ukraine tidligere havde 16 store værktøjsmaskinfabrikker, som producerede 37.000 værktøjsmaskiner i 1990, er der nu kun tre tilbage, som knap nok er på benene; de producerer kun 40 værktøjsmaskiner om året."

Vitrenko bemærkede endvidere, at hvis man sammenligner niveauet i 2012 med 1990, så var Ukraines elproduktion efter 22 år faldet med 35 %, dets stålvalseproduktion var faldet med 57 %, og dets traktorproduktion var kollapsede med 94,3 %. I løbet af disse år med pengepolitisk "uafhængighed" mistede Ukraine 12 millioner arbejdspladser, og befolkningen blev gradvist fattigere.

Et vendepunkt i Ukraines historie indtraf i slutningen af 2013: Den ukrainske præsident Viktor Janukovitj besluttede den 21. november at undlade at underskrive en associeringsaftale om frihandel med EU, og han overvejede andre alternativer for Ukraines udvikling. Den 3.-6. december aflagde Janukovitj et

statsbesøg i Beijing. Her mødtes han med den kinesiske præsident Xi Jinping og forpligtede Ukraine til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, hvis oprettelse Xi havde annonceret blot tre måneder tidligere den 7. september i Kasakhstan. Den 5. december kommenterede det kinesiske udenrigsministerium mødet: "Ukraine har engang skabt vigtige forbindelser mellem de østlige og vestlige civilisationer, og ligger på den vej som den kontinentale bro over Eurasien skal passere. Ukraine er klar til at deltage i opbygningen af "Silkevejens Økonomiske Bælte". Den kinesiske part udtrykker tilfredshed med dette og er parat til at drøfte relevant samarbejde med den ukrainske side."

Kina og Ukraine underskrev en strategisk partnerskabsaftale, og Kina indvilligede i at investere 8 milliarder dollars i Ukraines økonomi, ifølge Ukraine Monitor fra 6. december 2013.

Samarbejde med Rusland var også på dagsordenen. Den daværende russiske vicepremierminister, Dmitrij Rogozin, havde etableret en arbejdsgruppe om russisk-ukrainsk industrisamarbejde, der involverede militær og fælles rumproduktion, som blev konsolideret med Rogozins rundrejse fra 1.-3. december til industriområdet i Dnepr-bugten, der kulminerede med et møde med Ukraines daværende premierminister Mykola Azarov.

Disse udviklingsperspektiver var mere, end det forfærdede britiske og amerikanske etablissement kunne tolerere, og de gik "live" med gamle kapaciteter i Ukraine, herunder Victoria Nuland, den daværende amerikanske viceskatssekretær for europæiske og eurasiske anliggender, og netværkene omkring tilhængere af den pro-nazistiske kollaboratør Stepan Bandera, som blev indsat for at optrappe vold og kaos for at vælte Janukovytsj-regeringen – hvilket det lykkedes dem at gøre den 24. februar 2014. Den på forhånd udvalgte Arsenij Jatsenjuk blev indsat som premierminister den 27. februar 2014 på Victoria Nulands opfordring for at genindføre City of London-IMF-politikken, der havde anstiftet så megen ødelæggelse og

lidelse i Ukraine i 21 år.

Mellem 2012 og 2019 faldt Ukraines samlede arbejdsstyrke med 3,96 mio. arbejdstagere eller med 18,6 %; arbejdsstyrken inden for landbruget faldt med 486.000 arbejdstagere (med 13,9 %); arbejdsstyrken inden for industrien faldt med 884.000 arbejdstagere (med 26,4 %); og arbejdsstyrken inden for fremstillingsindustrien (en del af industriarbejderne) faldt med 443.000 arbejdstagere (med 19,5 %).

I 1992 havde Ukraine en samlet befolkning på 51,9 mio. mennesker. I 2012 var den faldet til officielt 45,4 millioner, selv om økonomen Vitrenko oplyste, at det faktiske tal dengang var 39 millioner. I 2020 var det officielle befolkningstal 41,4 millioner, inklusive befolkningen i Donbas (men med Vitrenkos justering ville det være tættere på 35 millioner). Efter officielle standarder har Ukraine haft den største befolkningsnedgang af alle europæiske lande mellem 1992 og 2020, og alt dette skete før den russiske militæroperation i Ukraine den 24. februar 2022. Nu er der yderligere ca. 4 millioner ukrainere, som er emigreret til udlandet, og et ukendt antal, der er blevet internt fordrevet.

At vende processen, at genopbygge Ukraine

Ukraine kan tage nogle afgørende skridt som en del af en ny international økonomisk arkitektur, som præsenteret tidligere i dette dokument.

For det første bør Ukraine i første omgang lægge den største vægt på at genopbygge og udvikle sin produktive arbejdsstyrke. I en webcast den 7. december 2012 sagde økonomen Lyndon LaRouche følgende: "Vi har én befolkning på denne planet, og vi har brug for hvert eneste forbandede individ på denne planet: Vi har behov for dem! De har et formål med at eksistere, fordi de kan blive mere produktive, og når de bliver mere produktive, så bliver deres børn mere produktive og så fremdeles; menneskehedens evne til at håndtere disse

problemer øges.”

I løbet af det næste årti bør Ukraine sigte mod at få 10 millioner arbejdere tilbage i arbejdsstyrken, herunder 4 millioner flere industriarbejdere, og af dem bør der være en stigning på 2 millioner arbejdere i fremstillingsindustrien.

I 2019 havde Ukraine 118.935 fremstillingsvirksomheder, nogle med så få som fem ansatte. I dag er det utvivlsomt langt færre, men Ukraine bør sigte mod at øge dette med ca. 50.000 nye fremstillingsvirksomheder inden 2032 og udvide størrelsen og arbejdsstyrken i eksisterende fremstillingsvirksomheder. Den førende sektor i denne forbindelse bør være maskinværktøjsindustrien, og der bør bringes mestermekanikere fra Kina, Tyskland, Italien og Schweiz til at arbejde sammen med ukrainske værktøjsmaskineksperter for at uddanne en ny generation af værktøjsmaskinarbejdere.

Ukraine har en officiel ungdomsarbejdsløshedsprocent, der svinger mellem 15 % og 22 %, selv om den reelle arbejdsløshedsprocent angiveligt er meget højere. Ukraine bør oprette et civilt bevarelseskorp efter samme model, som det USA's præsident Franklin Roosevelt oprettede i USA i marts 1933 for at ansætte og uddanne arbejdsløse unge. Det ukrainske korp bør fokusere på lægeligt og hospitalsmæssigt hjælpearbejde og endog støttefunktioner i forbindelse med opbygning af hospitaler og anden infrastruktur, sammen med uddannelseskurser, der gives om aftenen, som en del af et verdenssundhedssystem efter de retningslinjer, som Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche har foreslået.

For det andet skal Ukraine genopbygge mange af sine byer og genopbygge og modernisere sit industribælte. En betydelig del af områdets industri er koncentreret i to store regioner: Dnipropetrovsk-regionen i den sydøstlige del af landet og D.P.R. i den østlige del, som hver især havde frembragt omkring 17 % af Ukraines industriproduktion før krigen.

D.P.R. koncentrerer sig overvejende om stålproduktion, kemisk industri og kulminedrift. Det har også videnskabelige centre. Det er vigtigt, at Donetsk by og Mariupol udgør to ender af en enkelt industrikorridor med industrivirksomheder. I Mariupol ejer selskabet Metinvest, der kontrolleres af milliardøren Rinat Akhmetov, to store stålværker samt andre anlæg, der tilsammen angiveligt beskæftiger 40.000 mennesker. Den demokratiske Folkerepublik er blevet negativt påvirket af faldet i kulproduktionen. I 2013 producerede Ukraine 84 mio. tons kul. Sidste år var tallet nede på 29 mio. tons, hvilket er et brat fald på to tredjedele. En stor del af områdets miner er placeret i Donbas-regionen. Flere af D.P.R.'s kulminer er blevet oversvømmet af voldsomme regnskyl i de sidste par år og gjort ubrugelige, og centralregeringen i Kyiv har ikke gjort meget for at hjælpe. Dette har skadet Ukraines stålproduktion. De britiske royales hellige "Great Reset"-korstog mod kul skader Ukraine yderligere.

Dnipropetrovsk-regionen, der er et center for sværindustri, er kendetegnet ved mange anlæg, der producerer en bred vifte af industri- og kapitalgoder, herunder støbejern, valset metal, rør, maskiner, maskiner, mineudstyr, landbrugsudstyr, traktorer, spovogne, køleskabe og fødevarerforarbejdning.

Flere store mineselskaber er beliggende i Kryvyi Rih, den længste by i Europa, som ligger i Dnipro-regionen. ArcelorMittal, den største stålproducent i Ukraine med en årlig produktion på mellem 4 og 6 millioner tons, er beliggende i Kryvyi Rih. Juzhmash og Juzanoye, to store statsejede virksomheder, som var kernen i Sovjetunionens forsvars- og rumfartsproduktion, ligger også i Dnipro-regionen.

I disse to industricentre, som tilsammen producerede mere end en tredjedel af Ukraines industriproduktion, er en del af fabriksudstyret nedslidt – nogle stammer fra den midterste del af Sovjettiden – og en del af infrastrukturen er utilstrækkelig. Deres opretholdelse vil kræve betydelige

kapitalinvesteringer i teknologisk opgradering og modernisering af kapitalgoder og anlæg samt opførelse af mange nye fabrikker. Dette bør være en fælles indsats i form af en Marshallplan-lignende indsats fra industrinationerne i Vest og Øst, ikke ulig det der var nødvendigt for at hjælpe med at genopbygge Tyskland efter Anden Verdenskrig.

For det tredje, jernbaner. Den vedlagte figur med titlen "Railroad and Road Corridors Across Eurasia", som først blev vist i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", bind II, viser Ukraines fysiske centrale placering i forhold til World Land-Bridge. I øjeblikket går 80-90 % af den godstrafik, der transporteres fra Asien til Europa, gennem jernbanelinjerne i den nordlige korridor, som går gennem Rusland, og som er blevet bragt næsten til standsning på grund af sanktionerne.

[[Indsæt MAP på s. 108 i SI specialrapport]]

En del af Ukraines jernbanenet er forældet og har et stort behov for genoplivning. Halvdelen af dets 21.640 kilometer (13.447 miles) er elektrificeret, men det kan ikke håndtere højhastighedstrafik undtagen på nogle få strækninger. I 2021 underskrev Krzaliznytsia, de ukrainske jernbaner, imidlertid en aftale med det italienske jernbaneselskab Ferrovie dello Stato Italiane om at gennemføre en forundersøgelse af muligheden for at indføre højhastighedstogtrafik i Ukraine. Centralt i forslaget er opførelsen af en højhastighedsjernbanelinje fra Odessa til Kyiv til Lviv, en afstand på 790 km (489 miles). Denne højhastighedsrute skal udvides til at forbinde det vestlige Ukraine (hvor Kyiv og Odessa ligger) med Dnipro og D.P.R. i øst. Systemet omfatter passagertransport, men det bør udvides til også at befordre gods. Kineserne, der er verdens førende aktør inden for jernbanebyggeri, er også interesseret i at bygge højhastighedstog i Ukraine.

En jernbanelinje med højhastighedstog til transport af

passagerer og gods gennem Ukraine ville kræve ca. 10.000 km nye strækninger (6.200 miles).

For det fjerde har Ukraine en meget fremtrædende og kompetent rumfartsindustri, som er forankret i det Kyiv-baserede Antonov Aeronautics og virksomhederne Juzhmash og Juzhnoye. Både Juzhmash og Juzhnoye har hovedkvarter i den sydøstlige ukrainske by Dnipro i Dnipropetrovsk-regionen, der er døbt "Rocket City" efter sin rumindustri. I sovjettiden fungerede Dnipro som et af de vigtigste centre for rum-, atom- og militærindustrien og spillede en afgørende rolle i udviklingen og fremstillingen af ballistiske missiler til U.S.S.R. Et af de kraftigste interkontinentale ballistiske missiler (ICBM'er), der blev anvendt under Den kolde Krig, var R-36, som senere blev et forbillede for Tsyklon-familien af løfteraketter. Både R-36 og Tsyklon blev designet af Juzhnoye og fremstillet af Juzhmash.

Vejen ud af den militære produktion var rumfartsindustrien. Begge virksomheder blev rygraden i landets rumindustri og byggede over 100 løfteraketter om året. I Vesten fik de opmærksomhed for at designe og fremstille de første trin til Antares-raketten, som opsendte Northrop Grumman Cygnus-lastbilen til den internationale rumstation. Og Juzhnoye fremstiller også motorer til Europas Vega-raketter.

Ud over rumfartøjer og raketter fremstiller Juzhmash også landingsgear, støbegods, smedegods, traktorer, værktøj og industriprodukter. Disse virksomheder og andre af Ukraines forsknings- og produktionsfaciliteter råder over gigantiske hangarer og komplekse testsystemer, der repræsenterer investeringer i milliarder af dollars.

Antonov Aeronautics fremstiller især tunge militære og kommercielle transportkøretøjer samt passagerfly og er også førende på verdensplan inden for lufttransport af rumkomponenter og fragtrelaterede satellittransporter. I 2016 blev det lagt ind i det nyoprettede Ukrainian Aircraft

Corporation.

Juzmash, Juzhnoye og Antonov beskæftiger tilsammen 40.000 medarbejdere, hvoraf mange er ingeniører, rumforskere osv. De og deres komplekse enheder, udgør en ægte perle, ikke kun for rumforskning, men for deres bredere kapacitet, hvoraf en del kunne producere nye produkter såsom laserværktøjsmaskiner og mange andre avancerede maskiner, som Ukraine og andre nationer vil få brug for.

For det femte er Ukraines rige sorte muld en velsignelse for menneskeheden. Ukraine er en af verdens største korneksportører og eksporterer ifølge USA's landbrugsministeriums prognose fra marts 2022, for perioden 2021/22, 20 mio. tons hvede, 27 mio. tons majs og 6 mio. tons byg. Landet er verdens største producent af solsikkefrø og en af verdens syv største producenter af kartofler, tørrede ærter, gulerødder, agurker, græskar, kål, raps, sukkerroer osv. Med de rette internationale ordninger kunne det brødføde en del af Afrika.

For det sjette kræver alle disse projekter en enorm mængde støtte. Den økonomiske politik i Ukraine, der er dikteret af IMF, London og Wall Street, må ophæves fuldstændigt og omgående. Den har medført ødelæggelse, plyndring, sult og sygdom for det ukrainske folk fra 1991 til i dag.

Kreditbehovet for det ovenfor beskrevne program for Ukraines genopbygning vil med lethed beløbe sig til mellem en halv og en billion dollars. Det kan ikke opnås gennem IMF-City of Londons spekulative globale monetære kasino-system. Ukraine bør anvende Glass/Steagall-loven for at sætte sit finansielle system under øjeblikkelig konkursreorganisering og oprette en Hamiltonisk nationalbank som erstatning for centralbanken for at udstede de nødvendige mængder af målrettede kreditter til den produktive del af økonomien.

Alle disse foranstaltninger vil blive gennemført, som vi

skitserede i det indledende afsnit af dette dokument, inden for rammerne af et nyt globalt kreditsystem, som sammen med Bælte- og Vej-Initiativet vil skabe en revolution i global udvikling.

The following excerpt is taken from Lyndon LaRouche's January 12, 2004 essay, "On the Subject of Tariffs and Trade."

Now, the world's present, floating-exchange-rate monetary-financial system is hopelessly bankrupt. It must be placed into governments-controlled receivership for necessary forms of administration and reorganization. Virtually none of the leading banking institutions of western Europe and the Americas (among other cases) are not implicitly bankrupt presently. Therefore, the first, most immediate objective of intervention by sovereign governments must be stability of the normal functions of society; the second, short- to medium-term objective, must be an increase in productive employment to levels sufficient to bring current accounts of nations into balance; the third objective must be the negotiation of a nested array of long-term sets of protectionist treaty-agreements on credit, tariffs, and trade among a set of leading nations. The latter agreements should range from one to two generations: corresponding to capital cycles of from twenty-five to fifty years.

The possibility of a recovery from the condition presently bequeathed to us by the combination of the floating-exchange-rate IMF system and the wildly aberrant behavior of central banking systems of nations, depends upon a massive supplement of long-term credit for capital formation, with initial emphasis on capital formation in basic economic infrastructure. To sustain such a program of expansion over two generations, as we must, requires a system in which fundamental borrowing costs must be no higher than between 1-2% simple-interest rates. This can be achieved only under conditions defined by a fixed-exchange-rate monetary-financial system. Therefore, this means a 'gold reserve system,' but not

a revival of a British-style (or looney Ezra Pound's) 'honest money' sort of gold standard system. This also means a system of long-term trade and tariff agreements among nations, to an effect consistent with such goals as long-term growth of capital formation.

Download (PDF, Unknown)

NATO og EU er ved at "selv-sanktionere" et økonomisk sammenbrud

Den 21. marts (EIRNS)-Støttet af mange tusinder verden over, vil Schiller Instituttets opfordring til en konference for at designe en ny strategisk og økonomisk udviklingsarkitektur mod denne krise, sætte instituttet i stand til at organisere en international konference den 9. april på det fornødne niveau. Den alvorlige krise, åbner for første gang i årtier, øjnene hos mange mennesker i verden for principperne i Lyndon LaRouches "Fire økonomiske love" og hans design for et nyt Bretton Woods-kreditsystem; det er den eneste vej tilbage til varig fred gennem økonomisk udvikling af alle nationer.

NATO-landenes uhørte monstrøse økonomiske sanktioner og finansielle konfiskationer, tvinger forsætligt verden mod to blokke; medierne i de nævnte lande, fremstiller Rusland som værende økonomisk, permanent tilintetgjort, uden at Kina og Indien er i stand til at hjælpe det tilstrækkeligt. De hævder, at de eurasiske udviklingskorridorer i Bælte- og Vej-Initiativet er blevet undermineret.

Men det voksende antal tænkende mennesker, der har lært eller fulgt Lyndon LaRouches økonomiske principper, ved, at denne fjernelse fra dollar-euro-finansieringen kan katalysere et nyt kreditsystem baseret på guldreserver. Det vil, hvis det opstår, være centreret i disse eurasiske magter, men åbent for USA og Europa, ligesom Bælte- og Vej udviklingsprojekterne har været det. Det kunne anvende disse magters store produktive kræfter, som NATO-landene nu forsøger at " afskærme" og ødelægge med sanktioner, til at lede et globalt økonomisk opsving. Fra denne frygtelige krig kunne der komme en fred, der er rodfæstet i de fremtidige fordele, som denne kredit- og valuta aftale, der vil bringe alle nationer økonomisk udvikling. Dette er formålet med Schiller Instituttets underskriftindsamling og konference.

En artikel fra i dag i "Markets Insider's Oil & Commodities News", rapporterer at den russiske olieeksport er faldet med ca. 1 mio. tønder pr. dag siden slutningen af februar, på grund af et større fald i eksporten til Europa på ca. 1,5 mio. tønder pr. dag. Det betyder, at omkring en tredjedel af den europæiske import fra Rusland er stoppet; situationen med Europas naturgas import er tilsvarende. "Oil & Commodities News" citerer en " ledende råvarestrateg" fra Morgan Stanley for, at selv om olieeksport fra Rusland formelt set ikke er omfattet af NATO-landenes økonomiske krigssanktioner, så "selv-sanktionerer" et stort antal europæiske virksomheder og afstår fra at købe olie eller naturgas fra Rusland – da USA har udstedt et forbud mod det.

Denne ekspert forudser, at prisen pr. tønde olie vil forblive på 120 \$ "eller den kan øges" i 12-18 måneder. Knap en måned med olie, gas, metaller, gødning og fødevarer, der er steget i pris, oven i den galopperende inflation, der var i gang forinden, har været tilstrækkeligt til at sænke transporten, presse landbrugets udbytter ned, udløse strejker, trække al likviditet ud af råvaremarkederne og udløse mangelsituationer af alle slags. Bloomberg News bragte overskriften den 18.

marts: "Verdens største råvaremarkeder er begyndt at bryde sammen".

Der findes endda en makaber Wall Street-eufemisme for denne dybe sparepolitik: "ødelæggelse af efterspørgsel". Men det er millioner af menneskers arbejdsliv i Europa, USA og mange udviklingslande, der bliver ødelagt.

Et typisk eksempel: Det Internationale Energiagentur (IEA) udsendte et skøn den 18. marts, at olie markederne ville falde med 3 millioner tønder pr. dag i 2022, efter at de allerede har reduceret deres produktion med 9 millioner tønder pr. dag i de sidste to år. Men sammen med denne vurdering kom IEA's liste over anbefalede nedskæringer i bilkørsel, opvarmning, flyvning, fortæring osv., som angiveligt kunne "spare" lige præcis 3 millioner tønder pr. dag året rundt, overvejende i USA og Europa. Denne dybe nedskæring – "selv-sanktionering" – er netop det, der hele tiden var hensigten med den grønne New Deal. Wall Street og City of Londons Great Reset /store nulstilling – har altid anset det for nødvendigt at "knuse" modstandernationerne Rusland og Kina for at gennemtvinge denne nedskæringspolitik.

Det utilsigtede resultat kan blive, at de store eurasiske nationer, uanset de er blevet sat tilbage af krigen og NATO-landenes altomfattende finansielle krigsførelse, bliver enige om et nyt penge- og kreditsystem og restitueres markant – mens de transatlantiske nationers økonomier kollapser i hyperinflation og et finansielt krak, samtidig med at deres militærbudgetter vokser i vejret!

At undgå dette, er ligeledes opgaven for Schiller Instituttets unikke internationale andragende og dets kommende konference, som anviser en ny strategisk og økonomisk arkitektur til gavn for alle nationers strategiske interesser og økonomiske udvikling.

Indsat billede: Pexels

Hvilken form for fred? Hvilken type vækst?

Den 20. marts (EIRNS) – Vi lever med den umiddelbare trussel om en omfattende atomkrig, der kan udslette den menneskelige art, og i en økonomisk selvmordsspiral, der ødelægger menneskeliv og fremskridt. Hvad er vejen ud?

Folk af god vilje søger fred i Ukraine, men hvilken slags fred? Hvis fred blot var et fravær af krig, var Ukraine og Rusland så "i fred" før den 24. februar? Har Rusland og NATO været "i fred" i de sidste tyve år?

En fred, der er baseret på en magtbalance, på en kalibreret lighed mellem forskellige mål, kan ikke bestå; den ville ikke afspejle menneskehedens universalitet eller de fælles veje til velstand og lykke....

Den fornødne form for fred, der er nødvendig for verden, kan ikke vindes på Ukraines jord.

Den må føres og tilvejebringes af befolkningen i USA, i andre NATO-lande, i den alliancefrie verden, af alle – kort sagt gennem en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, der tager hensyn til alle nationer og menneskehedens interesser generelt.

Denne interesse går ud over nationernes (eller deres herskende elites) privilegier, og har sin autoritet fra det enkelte menneskes natur som skabt i Guds levende billede, udstyret med fornuft og med en impuls (og en ret, der i vid udstrækning er uforløst!) for, på en varig måde at bidrage til hele menneskehedens fremskridt.

Vi er nået til det punkt, hvor fattigdom overalt på denne klode er omsonst, og hvor dens fortsatte tilstedeværelse er en forbrydelse. I modsætning til dette store potentiale af det menneskelige sind og den menneskelige økonomis kræfter, befinder sig et angloamerikansk centreret imperium, der direkte angriber det menneskelige potentiale til at trives – angriber det gennem grønne mandater, finansialisering af økonomien og med direkte militære konfrontationer.

Den russisk-ukrainske bio-geo-kemiker Vladimir Vernadsky beskrev den voksende kraft i det menneskelige sind i sin "Scientific Thought as a Planetary Phenomenon", som han skrev i 1930'erne:

"I løbet af det sidste halve årtusinde, fra det 15. til det 20. århundrede, fortsatte udviklingen af menneskets stærke indflydelse på den omgivende natur og dets forståelse af den, i et hastigt tempo og blev stadig mere magtfuld. I løbet af denne periode blev hele planetens overflade omfattet af en fælles kultur: opdagelsen af bogtrykkeriet, kendskab til alle tidligere utilgængelige områder af jorden, beherskelse af nye energiformer – damp, elektricitet, radioaktivitet – beherskelse af alle kemiske grundstoffer og deres anvendelse til menneskets behov, skabelse af telegrafien og radioen... Gennemgribende sociale forandringer, der fik støtte fra de brede masser, satte deres interesser i første række, og spørgsmålet om at eliminere underernæring og hungersnød blev en realistisk mulighed, som ikke længere kunne ignoreres."

Tiden er inde til at organisere verden omkring realiseringen af dette store potentiale hos den menneskelige art, til at kassere fortidens brutale geopolitik og magtbalance perspektiv, og skue frem mod en fremtid med overflod og fremskridt.

Dér ligger sejren! Og den skal opnås, inden "dommedagsuret" slår midnat.

Styrk Schiller Instituttets konference den 9. april!

**38 min. videoresumé + hele konferencen:
International videokonference for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, den 9. april**

Del gerne.

Information: 53 57 00
51, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk, www.schillerinstitute.com

PLENARFORSAMLING (90 min.)

Hvorfor det fejlslagne gamle paradigme kræver udformningen af et nyt paradigme i internationale forhold.

PANEL 1: ØKONOMI (90 min.)

For en ny retfærdig økonomisk verdensorden – forebyggelse af én milliard menneskers sultedød

PANEL 2: SIKKERHED (90 min.)

En ny sikkerhedsarkitektur i traditionen fra den Westfalske

Fred (1648) og Bandung-konferencen (konferencen i Indonesien i 1955, hvor Den alliancefri Bevægelse blev grundlagt.)

PANEL 3: UDVIKLING (90 min.)

For endelig at overvinde kolonialisme og imperialisme

Udvikling er det nye navn for fred

Behovet for at opbygge et verdenssundhedsvæsen

Opdateret:

Vores verden er under den akutte og livstruende trussel om omfattende krig, herunder atomkrig og dermed den mulige udslettelse af menneskeslægten, foruden økonomisk ødelæggelse, der berører milliarder af mennesker.

Det er derfor tvingende nødvendigt at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, som skal tilgodese til alle nationers interesser på jorden.

Den nuværende krig i Europa, rækken af krige i Afghanistan, Syrien, Irak, Libyen, Yemen, Somalia, Sudan, og spredningen af hungersnød og sygdomme har allerede dræbt millioner af uskyldige mennesker og ødelagt deres hjem, levebrød og fremtid. Corona-krisen minder os om, at alt liv på jorden er sammenhængende, forbundet og indbyrdes beslægtet, og at vi må fokusere på bæredygtighed og inklusion for at forbedre vores jord og vores befolkningers tilstand. Vores mission er derfor ikke kun at stoppe en sådan selvdestruktiv udvikling, men også at tilrettelægge alle forudsætningerne for fred og velstand på grundlag af menneskehedens fælles formål. Vi må udforme et nyt paradigme, en ny ordening, som fokuserer på vores klode og vores befolkningers interesser for at løfte menneskeheden til det næste niveau.

Bag den umiddelbare trussel om krig ligger det igangværende

kollaps af det transatlantiske finanssystem. En hyperinflationær proces er blevet udløst globalt, med et deraf følgende sammenbrud af de vestlige nationers økonomier. City of London og Wall Street, som er ansvarlige for et sådant system, er ivrige efter at ødelægge ethvert velfungerende alternativ til deres system, det være sig Rusland, Kina, Indien eller andre. Kinas partnerskab omkring Bælte & Vej omfatter nu omtrent 150 nationer. Det nuværende finansielle system bliver brugt til at opretholde den koloniale tilstand af underudvikling af den tidligere såkaldte udviklingssektor, gennem malthusianske strategier. Derfor er det nødvendigt at etablere et fuldstændig nyt finansielt paradigme med en integrerede tilgang til sikkerhed, økonomi og udvikling af alle nationer.

Den Westfalske Fred er vores referencepunkt. Den fastslog ikke blot den andens gavn, ære og fordel og den evige glemsel, amnesti eller tilgivelse for alt, hvad der er begået, men den omfattede også en finansiell reorganisering af alle lande, der deltog i den. Den sorterede og afviklede misligholdt og ulovlig gæld og finansielle fordringer, for det meste ved annullering af gæld eller forhandlet omlægning af gæld. Den fastlagde også statens rolle i genopbygningen af nationerne efter 30-årskrigen.

Den internationale folkeret udviklede sig på baggrund af den Westfalske Fred, som fandt sit hidtil mest vidtgående udtryk i den såkaldte FN-pagt, der ubetinget må opretholdes i det nye paradigme. Verdenserklæringen om menneskerettigheder, de ti principper fra Bandung og de fem principper for fredelig sameksistens, indeholder alle idéer, som er universelle og fortsat gyldige for fremme af fred, udvikling og samarbejde i verden.

Verdens sidste udformning fandt sted efter Anden Verdenskrig, som gav anledning til FN, Verdensbanken, IMF, NATO, WTO, WHO, osv. Disse institutioner udråbt deres fokus på demokrati,

menneskerettigheder, kapitalisme, forbrug og militær og det fungerede for det meste i 75 år. Deres mangler var at de ikke opfyldte FDR's løfte om Bretton Woods-systemet, som han udformede det for at øge levestandarden i udviklingslandene og gøre en ende på kolonialismen. Det er på tide at omforme verden for at kunne drage fordel af den enorme forbundethed og det nye paradigme for at sikre grundlæggende menneskelige behov, inklusion, ny økonomi, decentralisering, varig overlevelse og fred for alle.

Vi er inderligt overbeviste om, at fred kun kan opnås ved en gennemgribende omformning af det økonomiske system i verden, så dette perspektiv bliver til virkelighed. En sådan ny vision af verden, der er i overensstemmelse med fortidens idealer, vælger bæredygtighed, inklusion og forbundethed i stedet for den internationale regelbaserede orden med fokus på magt og profit.

Vi afholder denne konference for at invitere, engagere og inspirere ledere med visioner, karakter, evner og engagement til at kommunikere, samarbejde og sammen være kreative i retning af enhed, retfærdighed, demokrati, suverænitet og menneskelig udvikling, og holde fast i deres løfter i stedet for at underkaste sig pengemændenes og oligarkernes regler. Det er et spørgsmål om liv eller død at stoppe "dommedagsuret", før det slår midnat.

Denne nye vision, der skal skabe en ny global platform og føre menneskeheden til nye højder, er meget detaljeret beskrevet i forslagene fra den berømte amerikanske økonom Lyndon LaRouche, som er baseret på det han kaldte sine fire love:

. Den øjeblikkelige gennemførelse af Glass/Steagall-loven, der blev indført af den amerikanske præsident Franklin Delano Roosevelt, uden ændringer og denne gang globalt, med henblik

på at gennemføre en konkursbehandling af hele den spekulative finansboble for at forhindre udplyndring af menneskelig arbejdskraft og menneskeliv.

. En tilbagevenden til et system med topstyret og nøje defineret nationalbankvæsen, som det blev fastlagt af USA's første finansminister, Alexander Hamilton, og senere af dem som han inspirerede til at skabe succesfulde systemer for udvikling.

. Det tilhørende kreditsystem til at skabe høj produktiv udvikling i forbindelse med forbedringer af beskæftigelsen og arbejdskraftens kvalitet med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

. Et videnskabeligt drevet lynprogram for fusionsenergi for at fremme opdagelsen af nye fysiske principper og grundlæggende gennembrud inden for videnskab med henblik på at skabe de mest avancerede udviklingsformer med de højeste energigennemstrømningstætheder.

Mennesket er den eneste art, der er udstyret med kreativ fornuft, hvilket adskiller det fra alle andre levende væsener. Denne kreative evne sætter os i stand til kontinuerligt at opdage nye principper i det fysiske univers, hvilket kaldes videnskabeligt fremskridt. Det faktum, at den menneskelige forstand gennem en immateriel idé er i stand til at opdage disse principper, som har en virkning i det materielle univers i form af teknologisk fremskridt, beviser, at der er overensstemmelse mellem det menneskelige sinds lovmæssighed og lovmæssigheden i det fysiske univers. Set i dette perspektiv har økonomi ikke noget at gøre med profit, men med menneskers lykke i den forstand, som Gottfried Wilhelm Leibniz mente, dvs. at mennesket er i stand til at udvikle alle de iboende potentialer det besidder til en harmonisk helhed, og dermed bidrage til den bedste videre udvikling af menneskeheden.

Program/Talerlisten:

Plenarmøde

- 1) Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019), afdød statsmand og økonom: »Grundlaget for at tro på optimisme«
- 2) Helga Zepp-LaRouche; grundlægger, Schiller Instituttet: Velkomst og åbningstale: »Behovet for et nyt paradigme«
- 3) Anatoly Antonov, russisk ambassadør i USA: »Mulighederne for at bygge en ny international sikkerhedsarkitektur«
- 4) Sam Pitroda; iværksætter og politiker; USA/Indien: »Behovet for at omforme verden«
- 5) Jay Naidoo; minister under præsident Nelson Mandela, Sydafrika: »Perspektivet fra den afrikanske medborger«
- 6) Chen Xiaohan, Det kinesiske folks forening for fred og nedrustning: »Menneskehedens fælles fremtid«
- 7) Alessia Ruggeri; talskvinde for Comitato per la Repubblica, fagforeningsleder, sammenslutningen af små og mellemstore virksomheder: »For et fædrelandenes Europa med Den Westfalske Fred«

Diskussion mellem paneldeltagerne

Panel 1: Økonomi

- 1) Dennis Small; Latinamerikansk redaktør, EIR: »Den nye arkitektur: Et program for at forhindre, at en milliard mennesker sulter på grund af sanktionerne«
- 2) Prof. Justin Yifu Lin; dekan, Institut for ny strukturel økonomi; dekan, Institut for Syd-Syd-samarbejde og udvikling; æresdekan, Skolen for national udvikling, Beijing Universitet: »Kinas BRI: Rationale og sandsynlige virkninger«
- 3) Saeed Naqvi (Indien), indisk journalist, tv-kommentator og interviewer: »Mediernes rolle og ansvar«

4) Dr. George Koo (USA), pensioneret virksomhedsrådgiver; Formand, Burlingame Foundation: »USA's sanktioner imod Rusland og Kina er selvmord for dollaren«

5) Fraydique Alexander Gaitán (Colombia), formand for Columbias arbejderforbund CTU-USCTRAB: »ILO-tripartisme, den vigtigste tilgang til en stabil og varig global fred« and Pedro Rubio, leder af CTU-USCTRAB og formand for sammenslutningen af tjenestemænd i Columbias generalregnskabskontor: »Sydamerika og den nye udviklingsarkitektur«

Offentlig debat

Panel 2: Sikkerhed

1) Jacques Cheminade; formand, Solidarité et Progrès, Frankrig: » Den Westfalske Fred for at undgå Thukydid-fælden «

2) Diogène Senny; formand for den panafrikanske liga UMOJA Congo, Republikken Congo: »Hvad Afrika forventer af verden«

3) Caleb Maupin (USA), stifter og direktør for Center for Political Innovation: »Sikkerhedsvirkninger af USA's og Vestens ensidige sanktioner«

4) Mike Callicrate (USA), kvægavler fra Kansas, politisk fortaler og stifter og ejer af Ranch Foods Direct: »Kartel-æraen er forbi: Flere suveræne landmænd, mad til alle, fordobling af verdens fødevarerproduktion«

Offentlig diskussion

Panel 3: Udvikling

1) Dennis Speed; Komitéen for Modsætningers Sammenfald, forfatter og mangeårig leder af LaRouche-bevægelsen; »Det presserende behov for et verdenssundhedssystem«

2) Helga Zepp-LaRouche: »Operation Ibn Sina«, Dipl. Ing. Daud Azimi – Bestyrelsesmedlem Afghanistans nationale fredsfront: »Afghanistan: Dagens presserende økonomiske og politiske nødvendigheder«

3) Princy Mthombeni; kommunikationsspecialist, stifter af Africa4Nuclear: »Kernekraftteknologi til Afrikas dagsorden for bæredygtig udvikling«

Offentlig debat

Afsluttende bemærkninger

Helga Zepp-LaRouche

Kan City of London og Wall Street vinde den økonomiske verdenskrig, som de har startet?

Den 16. marts (EIRNS)-Lyndon LaRouche udtalte engang: Mine fjender kan ikke besejre mig, fordi jeg aldrig holder op med at kæmpe. Det er tilrådeligt at overveje spørgsmålet i ovenstående overskrift ud fra dette centrale synspunkt.

I løbet af de sidste 24-48 timer forsøgte briterne at optrappe deres verdenskrig på både den økonomiske og den militære front. Den 16. marts var dagen, hvor en rentebetaling på 117 millioner dollars, på udenlandsk ejede russiske statsobligationer forfaldt – den første af disse betalinger, siden USA og NATO indførte ekstreme sanktioner mod Rusland, herunder tyveri ("indefrysning") af omkring 300 milliarder dollars i russiske aktiver i amerikanske banker. Den russiske regering beordrede med al rimelighed, at rentebetalingen

skulle ske i rubler, hvilket betød, at bolden nu lå hos USA for at frigøre nogle af de stjalne penge, så disse rubler kunne konverteres til dollars og andre hårde valutaer. I sidste ende blev disse aktiver ikke frigivet, og der indledes nu en 30-dages frist, hvorefter Rusland formodentlig vil blive erklæret i formel betalingsstandsning. Formålet hermed er at garantere, – som den blodtørstige London Guardian meddelte, – at “et fuldstændigt sammenbrud er næsten uundgåeligt” i Rusland.

Men det er ikke alle i det britiske etablissement, der er helt så fortrøstningsfulde med hensyn til deres fremgangsmåde. Nogle er bekymrede for, at deres krig mod Rusland kan forårsage et sammenbrud af hele det transatlantiske finanssystem. Andre blandt dem ser håndskriften på væggen mere klart, og de forstår, at dette sammenbrud er uundgåeligt, men de er desperate ved udsigten til, at deres system vil kollapse, inden Rusland og Kina kan blive tvunget til underkastelse og overgivelse. Financial Times advarede sine læsere: “Gør dig ingen illusioner. Russerne vil ikke være de eneste, der kommer til at blive ramt af de russiske sanktioner. Verden bør huske Lehman, og forberede sig på et globalt finansielt og økonomisk chok.”

R.T. rapporterede også, at de brændte jords sanktioner allerede var ved at forstyrre de vigtige Bælte- og- Vej jernbaneruter mellem Kina og Europa – et centralt britisk mål – men at dette også har en uoprettelig effekt på selve Vesten og kan udløse “et jordskælv som aldrig før oplevet”, hvorefter “den globale udveksling af varer og tjenesteydelser aldrig vil blive den samme igen”.

På den politisk-militære front talte Ukraines præsident Volodymyr Zelensky til en fælles samling i den amerikanske Kongres – efter at have gjort det tilsvarende med det britiske Underhus den 8. marts og det canadiske Parlament den 15. marts – og han gjorde alt, hvad der stod i hans magt, for at få USA til at kaste sig hovedkulds ud i en direkte konfrontation med

Rusland. Zelensky sagde, at han helst ønskede, at Ukraine fik lov til at blive medlem af NATO (og dermed blive beskyttet af NATO's artikel 5-klausul), men i mangel heraf, opfordrede han til oprettelsen af "en alliance af ansvarlige lande, der vil have styrke og evne til straks at stoppe konflikter og yde al nødvendig bistand inden for 24 timer" – med andre ord, NATO uden NATO. Han anmodede også USA om, at oprette en flyveforbudszone over Ukraine – "det ville udgøre en krigshandling mod Rusland", advarede EU's øverste general, Claudio Graziano – men hvis det ikke lykkedes, krævede han en stor stigning i avanceret militær bistand fra Vesten.

Kort efter at Zelensky havde afsluttet sin tale, gav præsident Biden tilsagn om at forpligte sig, ved at annoncere en ny hjælpepakke på 800 millioner dollars til Ukraine.

Efterhånden som farerne eskalerer på alle fronter, hæves flere og flere stemmer rundt om i verden i et forsøg på at stoppe dommedagsuret, før det slår midnat. Mange er velmenende og indsigtsfulde og er med til at mobilisere politiske kræfter til denne opgave. Men ingen af dem tager fat på den underliggende årsag til krisen – sammenbruddet af hele det transatlantiske system – og slet ikke på en programmæssig økonomisk-politisk løsning. Det er en kendsgerning, at fred kun kan opnås ved en gennemgribende omstrukturering af det globale økonomiske system, og det er ligeledes en kendsgerning, at det omfattende værk, som Lyndon LaRouche har udarbejdet om dette emne, er den eneste tilgængelige løsning.

Alle disse stemmer og tusindvis af andre, bør tilslutte sig Schiller Instituttets opfordring til en konference om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på LaRouches fire love for varig økonomisk overlevelse.

Udvalgt billede: Karolina Grabowska, Pexels

Nu med de første prominente underskrivere: Underskriftindsamling: Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer

Se de første prominente underskrivere nedenunder.

23. februar 2022 – I lyset af den eskalerende Ukraine-krise spørger folk rundt om i verden indtrængende sig selv og deres politiske ledere, hvor det hele skal ende. Er dette på vej mod en meget stor, måske endda termonuklear, global konfrontation? Står vi over for en omvendt, farligere Cuba-krise? Vil menneskeheden overhovedet overleve?

Bag denne meget reelle krigsfare og årsagen til denne, ligger sammenbruddet af hele det transatlantiske finanssystem. En spekulationsboble af derivater og gæld på næsten 2 billiarder dollars er allerede ved at gå op i røg. En proces med hyperinflation er blevet udløst globalt, med et ledsagende sammenbrud af de vestlige nationers fysiske økonomier. City of London og Wall Street, ejerne af dette bankerotte system, er desperate efter at ødelægge ethvert fungerende alternativ til

deres system – såsom Ruslands og Kinas alliance omkring Bælte- og Vej-initiativet, som nu omfatter næsten 150 nationer – og det finansielle etablissement har åbent erkendt, at det er det, der er på spil.

Det samme har Vladimir Putin, som med rette har erklæret, at USA's/Storbritanniens/NATO's ubarmhjertige ekspansion mod øst, op til Ruslands grænser, er drevet af denne økonomiske politik, og at den truer Ruslands nationale sikkerhed på en måde, som Rusland ikke kan acceptere.

For at standse fremdriften mod krig, er det derfor nødvendigt at anvende en mere gennemgribende tilgang, nemlig at etablere et helt nyt paradigme, som vil sikre sikkerheden og den økonomiske udvikling for alle nationer på jorden. Den eneste nyere præcedens for dette i Vesten, er den Westfalske Fred fra 1648, som satte en stopper for 150 års religionskrige i Europa. Den blev først udformet på det tidspunkt, hvor alle parter indså, at hvis de fortsatte ad deres nuværende vej, ville der ikke være nogen vindere og meget få overlevende. De valgte at skabe et nyt paradigme, baseret på forsvaret af den andens interesser, og på den forudsætning at alles sikkerhed var den grundlæggende forudsætning for hver parts sikkerhed.

Det er den vigtigste læresætning af den Westfalske Fred for i dag. Verden står i dag ved en lignende skillevej. Hvis den nuværende geopolitiske politik fortsætter, udgør en atomkrig en meget reel mulighed – hvorefter der ikke vil være nogen vindere, og sandsynligvis heller ingen overlevende.

I stedet må der straks indkaldes til en international konference, i stil med det Westfalske Fredsinitiativ. Den grundlæggende opgave for alle parter er at sikre, at der tages hensyn til de centrale økonomiske og sikkerhedsmæssige interesser for hver enkelt part – med andre ord en orden baseret på den andens fordel, på det fælles bedste, eller den almene velfærd, og på en grundlæggende kærlighed til hele menneskeheden.

Det økonomiske system må også omformes drastisk for at give udtryk for dette livssyn. Den berømte amerikanske økonom Lyndon LaRouche specificerede meget detaljeret, hvordan et sådant system ville fungere, baseret på det han kaldte sine Fire Love:

Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven, som blev iværksat af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal underkastes en konkursbehandling.

En tilbagevenden til et system med topstyret og nøje defineret nationalt banksystem, som angivet af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.

Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe højproduktive udviklingsforløb med henblik på at forbedre beskæftigelsen, med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

Vedtag et "lynprogram" med fusionsdrevet teknologi for at fremme de grundlæggende videnskabelige gennembrud, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

Schiller Instituttet og dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsender denne opfordring for at igangsætte den presserende internationale diskussion, der er nødvendig for at indkalde til en sådan konference og stoppe det såkaldte "Dommedagsur", før det slår midnat. Det er på høje tid, at institutioner og enkeltpersoner fra alle nationer træder frem og slutter sig til mobiliseringen for en international konference med henblik på at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer.

Skriv under på underskriftindsamlingen her på skrivunder.net:

Links til underskriftindsamlingen på andre sprog:
 Spanish, Italian, French, Swedish, Arabic, Danish, Portugese,
 German, and Chinese.

North America (U.S. and Canada)		
Canada	Julian Fell	Biologist; Co-Director Area F, Regional Government of Nanaimo, British Columbia
Canada	Faisal Huda	CEO, BUNA Capital Inc.
Canada	Bill MacPherson	Past President, Applied Science Technologists and Technicians of British Columbia
Canada	John Stone	MChE, Member, Association of Professional Engineers, Geologists and Geophysicists of Alberta
United States	Dr. Athar Abbasi	Major, U.S. Army (Ret)
United States	Jon Baker	Agricultural Bank Loan Officer
United States	James Benham	State President, Indiana Farmers Union; Board Member, National Farmers Union
United States	Fr. Lawrence Bernard	Order of Friars Minor (OFM)
United States	Mike Callicrate	Farm leader, Kansas/Colorado

United States	Marshall Carter-Tripp	Foreign Service Officer (ret), former political science professor
United States	Victor Chang	US-China Forum, Inc.
United States	Alan Covey	Political activist
United States	Joel Dejean	LaRouche Independent Candidate for U.S. Congress – 38th District (Texas)
United States	Dr. Joycelyn Elders	Former U.S. Surgeon-General
United States	Frank Endres	Farm Leader, California
United States	Christopher Fogarty	Chair, Chicago Friends of Irish Freedom; author of “Ireland 1845-1850; the Perfect Holocaust, and Who Kept it ‘Perfect’.”
United States	Graham Fuller	Former CIA Officer and Vice Chair of the National Intelligence Council
United States	Matthew Griener	City Council, Keota, Iowa
United States	Dr. Bihong Guan	Chairman, World Association of Chinese Elites
United States	DeWayne Hopkins	Former two-term mayor; current at-large Councilman, Muscatine, Iowa

United States	James Jatras	Former U.S. Diplomat and Advisor to U.S. Senate Republican Leadership
United States	Dr. Ernest Johnson	President Emeritus, Louisiana NAACP; civil rights attorney
United States	Wilbur Kehrli	National Board of Directors, American Blue Cattle
United States	George Koo	Chairman, Burlingame Foundation; retired international business consultant
United States	Keaten Mansfield	Center for Political Innovation, Chief of U.S. Staff
United States	Caleb Maupin	Founder and Director, Center for Political Innovation
United States	David Meiswinkle	Attorney and former President of the Lawyers' Committee for 9/11 Inquiry
United States	John O'Loughlin	

United States	Jeff Philbin	Nuclear Engineer, Technical Consultant, Independent Contractor
United States	Sam Pitroda	Inventor and entrepreneur; Chairman, Indian Overseas Congress
United States	Earl Rasmussen	Executive Vice President, Eurasia Center
United States	Diane Sare	LaRouche Independent Candidate for U.S. Senate – New York
United States	Naser Shahalemi	Executive Director, End Afghan Starvation
United States	John Shanahan	Editor, website: allaboutenergy.net
United States	Barbara Suhrstedt	International concert pianist
United States	Everett Suttle	Opera singer
United States	Bruce Todd	Former Independent candidate for NJ Lt. Governor; Retired Millwright, Local 715
United States	Mohammad Ashraf Toor, MD	Chairman, Pakistani American Congress
United States	Bob Van Hee	Redwood County Commissioner, Minnesota

United States	Zaher Wahab	Professor Emeritus of Education, former Advisor to the Afghanistan Ministry of Higher Education
United States	Alan Waltar	Retired Professor and Head, Dept. of Nuclear Engineering, Texas A&M University; Past President , American Nuclear Society
Europe		
Belgium	Frans Vandenbosch	Author of "Statecraft and Society in China"
Denmark	Tom Gillesberg	Director, Schiller Institute, Denmark; former parliamentary candidate
Denmark	Jelena Nielsen	Director, Russian-Danish Dialogue
Denmark	Jens Jørgen Nielsen	Former Moscow correspondent, Danish daily Politiken; author of books about Russia and Ukraine; a leader of Russian-Danish Dialogue
Denmark	Thomas Vissing	Director of a China-Nordic trading company

Denmark	Dr. Li Xing	Professor of Development and International Relations, Department of Politics and Society, Aalborg University
Donetsk People's Republic	Russell "Texas" Bentley	Journalist, Former Vice President of Donbass Humanitarian Aid
France	Jacques Cheminade	President, Solidarité et Progrès, former presidential candidate
France	Alain Corvez	Col. (Ret.), International strategy advisor; former advisor to the Commanding General of the United Nations Force in South Lebanon (UNIFIL)
France	Ali Ratsbeen	President, Academie Géopolitique de Paris
Germany	Dr. jur. Wolfgang Bittner	Author
Germany	Ole Doering	Professor, Hunan Normal University; Associate Professor, Dep't. for Global Health, Peking University; Privatdozent, KIT

Germany	Rainer Sandau	Technical Director, Satellites and Space Applications, International Academy of Astronautics (IAA)
Germany	Helga Zepp-LaRouche	Founder and Chairwoman, Schiller Institute
Greece	Leonidas Chrysanthopoulos	Ambassador ad Honorem; Secretary General, Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC), 2006-2012
Greece	George Tsobanoglou	Professor of Sociology, University of the Aegean
Italy	Mario Agostinelli	Chairman, Fondazione Energia Felice
Italy	Pino Arlacchi	Former Director, United Nations Drug Control Programme; Professor of Sociology, University of Sassari
Italy	Prof. Bruno Brandimarte	Professor of Electronic Measurement, Rome
Italy	Nino Galloni	Economist

Italy	Liliana Gorini	Chairwoman of Movisol (Movimento Internazionale per i Diritti Civili Solidarietà)
Italy	Prof. Fabio Massimo Parenti	Associate Professor of International Studies, CFAU, Beijing
Italy	Vincenzo Romanello	Nuclear Engineer, Founder of Atomi per la Pace (Atoms for Peace), Lecce. Italy
Italy	Alessia Ruggeri	Spokeswoman of Comitato per la Repubblica, Rome, Italy
Monaco	Aleksandar Krainer	Author, "Grand Deception: The Truth about Bill Browder, the Magnitsky Act and Anti-Russian Sanctions"; financial consultant
Netherlands	Guus Berkhout	Professor-Emeritus Geophysics, President of CLINTEL
Norway	Thore Vestby	Former mayor and MP; Cofounder, ICHI Foundation
Spain	Juan José Torres Núñez	Free-lance journalist, poet

Sweden	Hussein Askary	Southwest Asia Coordinator, Schiller Institute
Sweden	Kjell Lundqvist	Chairman, European Labor Party
Sweden	Ulf Sandmark	Chairman, Schiller Institute, Sweden
United Kingdom	Mike Robinson	Editor, The UK Column
Ibero-America/Caribbean		
Argentina	Enrique Juan Box	Media personality
Argentina	Luis Bragagnolo	Peronist leader; Veterinarian
Argentina	Roberto Fritzsche	Professor, Department of Economic Science, University of Buenos Aires
Argentina	Ruben Darío Guzzetti	Professor, Argentine Institute of Geopolitical Studies
Argentina	Juan Francisco Numa Soto	Constitutional Attorney
Argentina	Carlos Perez Galindo	Attorney at Law
Argentina	Alejandro Yaya	Vice President, Civilian Institute of Space Technology
Bolivia	Edwin De la Fuente Jeria	Former Commander in Chief of the Bolivian Armed Forces

Bolivia	Max Ibañez	Former Secretary of Grievance Resolution, National Federation of Electrical, Telephone and Water Workers of Bolivia
Bolivia	Sandra Marca Uscamayta	Integration Coordinator for the Peasant, Indigenous and Native Economic Organizations of Bolivia
Brazil	Jairo Dias Carvalho	Professor, Philosophy of Technology, Federal University of Uberlândia
Brazil	Igor Maquieira	Biologist; member of CLINTEL
Colombia	Mario Guillermo Acosta Alarcon	Scientist and author; General Director of CIFRA (Space Lab City)
Colombia	Ross Carvajal	Journalist
Colombia	Everardo Hernandez Pardo	Trade union leader
Colombia	Alba Luz Pinilla	Vice-President of DIGNIDAD Political Movement
Colombia	Pedro Rubio	President, Association of Officials of the General Accounting Office of the Republic

Dominican Republic	Ramon Emilio Concepcion	Attorney at Law; Presidential Pre-candidate for the PRM party (2020)
Dominican Republic	Ramon Gross	Post-graduate Professor, Catholic University of Santo Domingo
Dominican Republic	Dante Ortiz Nunez	Historian; Professor of History, Autonomous University of Santo Domingo
Dominican Republic	Domingo Reyes	Former professor of economics, Ph.D. in Higher Education
Dominican Republic	Rafael Reyes Jerez	TV producer, "Face to Face" and "Economics and Politics" on Chanel 69 Teleradioamérica
Haiti	Jhonny Estor	Founder, Renaissance-Haiti
Haiti	Dr. Garnel Michel	Physician and author; his book 'Bak Lakay' calls the diaspora to return and help rebuild Haiti
Mexico	Edith Cabrera	Founder and Director of "Coalition #24F Life and Liberty for Julian Assange"

Mexico	Oscar Ramon Castro Valdez	General Director, "Dossier Político" internet publication
Mexico	Daniel Estulin	Publicist
Mexico	Simon Levy	Founder, Cátedra México-China, National Autonomous University of Mexico (UNAM)
Mexico	Enrique Lopez Ochoa	Surgeon, Professor of Angiology, UNISON School of Medicine
Mexico	Daniel Marmolejo	Investigative journalist, winner of the 2019 National Journalism Award
Mexico	Marino Montoya Contreras	Journalist for El Centinela and LGM News
Mexico	Francisco Quezada	Mathematician; Professor Department of Sciences and Humanities, National Autonomous University of Mexico (UNAM)
Mexico	Antonio Valdez	Journalist
Mexico	Jaime Varela Salazar	Chemical Engineer; Former Director of the Department of Chemical Sciences, University of Sonora (UNISON)

Peru	José Antonio Benllochpiquer Castro	Vice President, Christian Democratic Party
Peru	Fernando Fauche	National Secretary, Christian Democratic Party
Peru	Adrian Flores Konja	Former Dean of Accounting Sciences, National University of San Marcos
Peru	Carlos Francisco Gallardo Neyra	President, Christian Democratic Party
Peru	Ruben Rojas	Nuclear Physicist
Peru	Milton Vela-Gutierrez	Professor, University of Lima
Venezuela	Emil Guevara Muñoz	Member of Parliament, Latin American Parliament (2006-2011)
Venezuela	Edgar Rodriguez Martinez	Alberto Adriani Foundation
Africa/Asia/Australia		
Africa	Tse Anye Kevin	Deputy President, State55 Afrika
Australia	Trudy Campbell	Australian Citizens Party
Congo, Republic of	Diogène Senny	President of Ligue Panafricaine – UMOJA Congo; Coordination avec les Partis Panafricanistes

Guinea	Jacques Bacamurwanko	Former Ambassador of Burundi to the United States
Iraq	Mustafa Jabbar Sanad	Member, Council of Representatives (Parliament), Basrah
Lebanon	Basham El Hachem	Professor of Political Sociology, Doctoral School, l'Université du Liban
Malaysia	Dr. Isharaf Hossain	President & Principal Research Fellow, Muslim World Research Center (MWRC), Kuala Lumpur.
Mozambique	Samo Fernando Soares da Manhica	Executive Director, International Alliance for Development – Mozambique
Pakistan	Shakeel Ahmad Ramay	Chief Executive Officer, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development (AIERD), Islamabad
Pakistan	Khalid Latif	Executive Director, Center of Pakistan and International Relations (COPAIR); Program Director (Middle East)

Yemen	Fouad Al-Ghaffari	President, ALBRICS Yemeni Youth Parliament

Panel 2:

Tale af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets konference, "100 sekunder til midnat på dommedagsuret: Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur!"

Den 19. februar 2022

HELGA ZEPP-LAROUCHE: God eftermiddag, god aften, alt efter hvor på planeten du befinder dig.

Hvis man ser på den nuværende strategiske situation ovenfra, ud fra historiens lange historiske bue, hvordan skal menneskeheden så skænke sig selv institutioner, der sikrer dens overlevelse på lang sigt, samt ud fra den nuværende dynamik mellem et Kina i fremgang og Asien generelt og et svigtende vestligt liberalt system, synes det at være

indlysende, at resultatet af denne historiske æra må være et nyt paradigme i de internationale relationer. Fortsættelsen af geopolitik, som i øjeblikket har bragt os på randen af atomkrig, og det vanvid som ingen steder kommer tydeligere til udtryk end i den militærdoktrin, der ligger bag manøvren "Global Lightning", som forudsætter en langvarig atomkrig – denne geopolitik må erstattes af en international sikkerhedsarkitektur, der garanterer sikkerhedsinteresserne for alle nationer på jorden, herunder Rusland og Kina samt udviklingslandene.

Konfucius tilskrives den idé, at det første, der skal til for at løse et problem, er at bringe orden i begreberne, for hvis begreberne er i uorden, fører det til misforståelser, som fører til skænderier, som fører til rystelse af statens fundament, og der kan ikke være nogen harmoni i verden. Derfor er det en af de mest presserende opgaver at klarlægge forskellen mellem den historiske sandhed om, hvad der er sket i løbet af de sidste godt 30 år, siden Sovjetunionens opløsning, og den officielle "beretning", der fortælles i de vestlige mainstream-medier, og faktisk i disse dage nu på sikkerhedskonferencen i München, hvor en bred repræsentation af eliten i NATO-fraktionen er til stede. Og hvor det ser ud til, at udenrigsminister Tony Blinken og den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock synes at være to alen ud af et stykke – hvilket er et forbløffende skuespil.

Disse kræfters officielle linje er, at Putin er aggressoren, at Rusland er det eneste land, der har ændret grænserne i Europa i efterkrigstiden med magt, nemlig på Krim, og at den eneste relevante kamp er mellem de liberale demokratier og de aggressive, autokratiske stater, at NATO aldrig har gjort noget forkert, og at Rusland nægter suveræne lande som Ukraine retten til at vælge den alliance, de ønsker at være en del af. Det sidste, disse medier og politikere ønsker, er en præcis undersøgelse af, hvordan denne nuværende situation er opstået.

Men at tingene sættes på plads, er en uomgængelig forudsætning

for at nå frem til en positiv løsning på den nuværende situation. Sovjetunionens sammenbrud betød ikke den vestlige liberale models overlegenhed. Det kollapsede af præcis de årsager, som Lyndon LaRouche identificerede i 1984, nemlig dets tilslutning til Ogarkov-doktrinen, afvisningen af at acceptere præsident Reagans tilbud om at samarbejde om det, der senere blev kaldt det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som min afdøde mand Lyndon LaRouche var ophavsmand til, og fastholdelsen af principperne for det, som den sovjetiske økonom Preobrazhensky havde betegnet som "primitiv social akkumulation". Pave Johannes Paul II advarede dengang eftertrykkeligt om, at Vesten ikke skulle drage den konklusion, at de var moralsk overlegne, og som bevis herpå pegede han på udviklingssektorens tilstand, der var fattig og underudviklet, som et biprodukt af det vestlige liberale system.

I denne periode mellem Berlinmurens fald og Warszawa-pagtens opløsning, var der en reel chance for noget helt nyt: Kommunismen var forsvundet, Vesten havde ikke længere nogen fjende, og Lyndon LaRouche og hans bevægelse havde først foreslået den produktive trekant, Paris-Berlin-Wien, og derefter, efter Sovjetunionens sammenbrud, Den eurasiske Landbro som grundlag for skabelsen af en fredsordning for det 21. århundrede.

Den tidligere amerikanske ambassadør i Moskva, Jack Matlock, har gentagne gange eftertrykkeligt hævdet, at Sovjetunionen ikke udgjorde nogen trussel i de sidste år af sin eksistens, og at Den kolde Krig ikke sluttede med Sovjetunionen, men at den faktisk var slut to år tidligere, fordi Gorbatsjov havde accepteret en demokratisering af Østeuropa og forskellige interne reformer, hvilket en stor del af den russiske befolkning hadede ham for, og betragtede ham som en forræder, i modsætning til folk i Vesten og især i Tyskland, som i store folkemængder råbte: "Gorby! Gorby! Gorby!"

Argumentet om at der aldrig blev givet noget løfte til Rusland

om, at NATO ikke ville udvide sig mod øst er en åbenlys løgn, som er blevet afsløret af samtidige vidner såsom Matlock. Der foreligger en diskussion af den daværende amerikanske udenrigsminister, James Baker III, den 9. februar 1990, hvor han bekræftede over for Gorbatsjov, at NATO "ikke ville rykke en tomme mod øst". Og for ganske nylig, på spektakulær vis, af Roland Dumas, den daværende franske udenrigsminister. Tydeligvis, på grund af den akutte krigsfare, brød han for fem dage siden sin mangeårige tavshed og vidnede i et langt interview med den franske hjemmeside "Les Crises" om det, han havde fortalt vores franske repræsentant, Jacques Cheminade, privat, allerede tre år forinden: at der dengang var en meget vigtig forhandling om nedrustning og demilitarisering af Warszawa-pagten i gang.

Dumas sagde: "og diskussionen begyndte således. Det var den russiske diplomat som via Gorbatsjov, men også via den russiske udenrigsminister, Sjevardnadze, bad om ordet, og som sagde: "Vi, den russiske delegation, vil gerne vide, hvad der kommer til at ske med NATO's bevæbning i forbindelse med nedrustningen? Og vi kræver," jeg husker det tydeligt; han var formel, "at de allierede tropper overholder to forpligtelser". Den første, hvor han var meget sentimental, er den der vedrører bevarelsen af monumenter i alle de sovjetiske lande, til minde om den sovjetiske hærs ære. Den anden er, at der skal være en forpligtelse for Warszawa-pagtens og NATO's tropper, og at der ikke må ske nogen forskydning af NATO-tropper i de områder af Sovjet-pagten, der skal afvæbnes." Og på spørgsmålet om hvorfor det ikke blev nedfældet i de egentlige traktater, sagde han: "Det blev ikke nævnt. Det vil sige, at folk, så påpasselige som amerikanerne, folk i Atlantalliancen, vi anmodede ikke om, at det blev nedskrevet. Det er muligt, men i forhold til karakteren af den generelle diskussion, det vil sige et forsøg på at afvæbne for at gøre en ende på truslen om krig, for det var det der betød noget, og for at forberede en anden periode i forbindelse med en tid, som var nedrustning, var det logisk.

“Så denne diskussion fandt sted: Den fandt først og fremmest sted, fordi russerne bad om det, fordi vi støttede det – først mig selv, og ligeledes amerikanerne, og naturligvis tyskerne.”

Jack Matlock understreger, at løftet om at selv før Sovjetunionens afslutning, var det almindeligt accepteret, at sikkerhed måtte betyde sikkerhed for alle, og at der var et argument, hvor Gorbatsjov retfærdiggjorde en reduktion af oprustningen af det sovjetiske militær. Matlock fortæller også, at præsident Bush senior i en af sine sidste taler i Kiev, da der stadig var et Sovjetunionen, rådede ukrainerne til, at de burde tilslutte sig Gorbatsjovs frivillige føderation, som han foreslog, og han advarede ukrainerne mod “selvmorderisk nationalisme”.

Lad os se videoen fra den tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher, som bekræftede dette meget tydeligt.

FORTÆLLER: Til gengæld for tysk enhed lovede Vesten at undlade at lade NATO rykke længere mod øst. I Washington afgiver den daværende udenrigsminister vidtrækkende løfter.

HANS DIETRICH GENSCHER: Vi blev enige om, at det ikke er hensigten at udvide NATO's forsvarsområde mod øst. Det gælder i øvrigt ikke kun med hensyn til D.D.R. [Østtyskland], som vi ikke ønsker at indlemme der, men det gælder helt generelt.

[skærmvisning – “1999”: Videoen viser udenrigsminister Madeleine Albright og tre udenrigsministre på et podium. Bag dem ses USA's, NATO's og andre flag.]

FORTÆLLER: Et kortvarigt løfte. De første østeuropæiske lande bliver optaget i NATO. Udenrigsminister Madeleine Albright stråler, da hun omfavner sine kolleger fra Polen, Tjekkiet og Ungarn. Et truende greb set fra Moskvas synspunkt. Men de er for svage til at reagere. [slut video]

ZEPP-LAROCHE: Så, man har Dumas, Genscher, Matlock, som alle

bekræfter, at disse løfter blev aftalt, og som klart modsiger den officielle erklæring om, at sådanne løfter aldrig blev afgivet, hvilket NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, altid gentager.

Så sent som i dag rapporterer Spiegel Magazine i Tyskland om et nyligt fremkommet, tidligere hemmeligt, klassificeret dokument i det britiske nationalarkiv, som blev opdaget af den amerikanske politolog Joshua Shiffrin, om et møde mellem de politiske ansvarlige for udenrigsministerierne i USA, Storbritannien, Frankrig og Tyskland i Bonn den 6. marts 1991. I dokumentet står der, at alle var enige om, at et NATO-medlemskab for de østeuropæiske lande ville være uacceptabelt. Jürgen Chrobog, repræsentant fra Bonn, citeres: "At en udvidelse af NATO hinsides Elben ville være uacceptabel. Derfor bør Polen og de andre lande ikke tilbydes NATO-medlemskab."

USA's repræsentant på dette møde, Raymond Seitz, var enig i, at de under 2+4-samtalerne havde lovet Sovjetunionen, at NATO ikke ville udvide formelt eller uformelt mod øst.

Spiegel påpeger, at russerne allerede i 1993, længe før Putin, klagede over, at en udvidelse af NATO mod øst ville krænke ånden i 2+4-samtalerne. Det blev ikke skrevet ned, men begge parter handlede i 1990 i god tro, noget, som tilsyneladende er [gået] helt tabt.

Allerede dengang blev den gode tro imidlertid ikke delt af alle. I stedet for et nyt system, der ville yde sikkerhed for alle, hvilket også kunne have omfattet Ruslands optagelse i NATO, startede de neokonservative i USA og deres britiske kolleger "Projektet for et Nyt amerikansk Århundrede", som var et initiativ til at opbygge en unipolær verden. Den irrationelle opstemthed overtog ikke kun markederne, som Alan Greenspan bemærkede på et tidspunkt i 90'erne, men det var euforien over, at det vestlige liberale system havde "vundet" Den kolde Krig, som blev den fortælling, der erstattede den

historiske kendsgerning.

Francis Fukuyamas tåbelige og fuldstændig grundløse, forkerte argument om historiens afslutning, som betød, at det liberale demokrati ville brede sig til alle lande på verdensplan, begyndte at lægge et røgslør over de vestlige etablissemeters tankegang. Måden, hvorpå denne unipolære verden skulle oprettes, var imidlertid ikke så smuk. Farverevolutioner – orange, rosa, hvide, gule, arabiske – næsten hele regnbuens spektrum – blev støttet med milliarder af dollars: 5 milliarder dollars til Ukraine alene, til NGO'ere, før 2014, som Victoria Nuland åbenlyst pralede med. Det omfattede støtte til et kup i Kiev i 2014, som bragte offentligt bekendende nazistiske kræfter i Stepan Banderas tradition til magten; netværk, som var blevet opretholdt af NATO's efterretningstjenester i organisationer som den Anti-Bolsjevikiske Blok af Nationer i efterkrigstiden med henblik på en potentiel konfrontation med Sovjetunionen.

“Så disse efterretningstjenester vidste præcis, hvem der udførte kuppet på Maidan. Det var som en reaktion på den brutale undertrykkelse af den russisktalende befolkning i Ukraine, at folk på Krim ved en folkeafstemning stemte for at de ønskede at tilslutte sig Rusland, så der var ingen tvungen ændring af Krims grænser.”

Naturligvis skulle FN-pagten og folkeretten i denne proces erstattes af en “regelbaseret orden”. Dette skete med omfattende støtte fra Tony Blair, som i 1999 i Chicago argumenterede for humanitære interventionistiske krige, “retten til at beskytte”: at man måtte erklære afslutningen på den Westfalske Fred.

Omstændighederne omkring den 11. september, som Lyndon LaRouche havde advaret om ni måneder før det skete, som en “Reichstagsbrand”, der var ved at ske, hvilket eliminerede en betydelig del af borgerrettighederne i USA og dannede grundlaget for de endeløse krige, begyndende med Afghanistan –

den første krig baseret på løgne. Det der fulgte, var Colin Powells løgne over for FN i 2003 om masseødelæggelsesvåben i Irak, efterfulgt af krigene i Libyen med mordet på Gaddafi, forsøget på at vælte Assad-regeringen i Syrien og direkte og indirekte talrige andre militære operationer: Resultatet var millioner af døde og sårede og millioner af flygtninge.

Var alt dette i USA's eller Vestens interesse i almindelighed?

Resultatet var et gigantisk tilbageslag. Putin, som i de første år af sit præsidentembede havde mange beundrere i Vesten, blev i stigende grad upopulær hos arkitekterne af den unipolære verden, fordi han ikke underkastede sig den "regelbaserede orden". Han begyndte at genrejse Ruslands rolle som en aktør i verden. I 2008 i Georgien og i 2015 i Syrien og nu for nylig ved at kræve, at NATO's ekspansion mod øst ikke blot stoppes, men også tilbageføres til 1997-status, og ved at kræve skriftlige, juridisk bindende garantier fra USA og NATO om, at Ukraine aldrig bliver medlem, at der ikke må være offensive våbensystemer langs den russiske grænse, og at NATO ikke rykker længere mod øst.

Hvis man ser på de sidste 30 års historie, er dette faktisk et ganske beskedent krav. Også i lyset af, at Ukraine ikke opfylder kravene i NATO-traktatens artikel 5 og 10, som general Kujat, den tidligere stabschef for Bundeswehr, korrekt hævder.

I mellemtiden har et andet udslag af modstand mod den "regelbaserede orden" fået en fremtrædende plads. Kina, som havde sin egen plan for en eurasisk landbro, reagerede meget positivt på de programmer, som Schiller Instituttet foreslog for en ny silkevej, men som i første omgang mislykkedes. Det var for økonomisk svagt til at gennemføre disse planer efter den såkaldte "Asien-krise" i 1997, hvor nogle asiatiske landes valutaer blev brutalt spekuleret i sæk af folk som Soros, der på en uge frarøvede landene det, som deres befolkninger havde oparbejdet i årtier.

Kinas reaktion på denne hændelse og de overordnede mål om fattigdomsbekæmpelse i hele verden var præsident Xi Jinpings bekendtgørelse af Den nye Silkevej i 2013 i Kasakhstan. Dette uden sammenligning største infrastrukturprojekt i historien er blevet en omfattende succeshistorie med næsten 150 involverede lande. Men især Kinas fortsatte økonomiske fremgang som lokomotivet i Bælte- og Vej-Initiativet fik fortalene for den unipolære verden og deres finansfolk i City of London, Wall Street og Silicon Valley til i stigende grad at karakterisere Rusland og Kina som "autokratiske", "autoritære" og værre ting.

Disse angreb havde som forventet den følgevirkning, der var et mareridt for folk som Zbigniew Brzezinski, Dick Cheney og beslægtede, nemlig at disse to lande – Rusland og Kina – har skabt et partnerskab uden fortilfælde. Den 4. februar, i begyndelsen af de Olympiske Vinterlege i Beijing, underskrev præsident Putin og præsident Xi Jinping et dokument om et omfattende strategisk partnerskab, som ifølge deres egne beskrivelser udgør en model for de fremtidige internationale forbindelser mellem nationer, der vil være baseret på gensidig hensyntagen til den andens interesser inden for det fulde spektrum af økonomiske, politiske, kulturelle og militære områder. [<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>]

Denne aftale har formelt sat en stopper for ideen om en unipolær verden. Det er en historisk kendsgerning, der er kommet for at blive, ikke mindst fordi den kombinerer Ruslands marginale militære overlegenhed med den kinesiske økonomiske styrke, og i praksis indebærer det, at den slags trusler, som blev fremsat af de to unavngivne embedsmænd fra Det Hvide Hus, om at USA i tilfælde af en invasion af Ukraine ville forhindre Rusland i at diversificere fra olie og gas og nægte det adgang til avancerede teknologier. Aftalen mellem Kina og Rusland har gjort denne trussel forældet.

Det er nu på tide, at alle klart tænkende og fredselkende mennesker i Vesten genovervejer den strategiske og historiske

situation uden fordomme eller ideologiske tilbøjeligheder. Hvis menneskeheden skal have en sikker og lykkelig fremtid, må vi opgive den geopolitiske tankegang i form af konfrontation og erstatte den med en plan for samarbejde mellem alle nationer med henblik på en fælles fremtid for menneskeheden. For det er hvad vi har, på godt og ondt.

Det er på høje tid at erklære NATO for forældet og erstatte det med en international sikkerhedsarkitektur, som garanterer sikkerhedsinteresserne for alle nationer på planeten. I stedet for at behandle det nye omfattende partnerskab mellem Rusland og Kina som en fjendtlig sammenslutning, der skal bekæmpes med et nyt våbenkapløb, bør Europas, USA's og andre kontinenters nationer signalere, at de er villige til at indgå i en ny "westfalsk" fredsforhandling, som vil være baseret på den andens interesser og alles fælles bedste. Det stod klart for de kræfter, der forhandlede denne traktat fra 1644-1648, at der ikke kunne være nogen vinder i fortsættelsen af Trediveårskrigen, som i virkeligheden var kulminationen på 150 års religionskrig i Europa, hvor en tredjedel af befolkningen og værdierne var blevet ødelagt.

I dag ville det være så meget mere klart for alle parter, at en fortsættelse af konfrontationen, herunder truslen om atomar udryddelse af hele menneskeslægten, ikke vil efterlade nogen som vinder.

En sådan ny Westfalsk Traktat må være baseret på principper, som er i overensstemmelse med naturloven og lovmæssigheden i det fysiske univers. Den skal afspejle skønheden i den menneskelige art, som er den eneste hidtil kendte art, der er udstyret med kreativ fornuft, hvilket adskiller os fra alle dyr og andre former for liv. Naturligvis skal den nye Vestfalske Traktat ligesom den oprindelige Vestfalske Fred omhandle alle specifikke emner som Minsk II-aftalerne og andre territoriale knaster, men også vor tids store udfordringer som f.eks. et globalt sundhedssystem til bekæmpelse af pandemier, afhjælpning af den globale hungersnød af bibelske dimensioner,

som [den administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram] David Beasley taler om, afhjælpning af fattigdom i hele verden og andre anliggender, der vedrører hele menneskehedens fælles bedste.

Den umiddelbare opgave, der ligger foran os, er at organisere alle landes samarbejde med projekter i Bælte- og Vej-initiativet, som allerede er beskrevet meget mere detaljeret i den rapport, vi offentliggjorde i 2014: "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen", en omfattende plan for udvikling og integration af alle klodens kontinenter. Den skal tage fat på den umiddelbare fare for et systemisk sammenbrud af det transatlantiske finanssystem, som de Fire Love, der blev udformet af Lyndon LaRouche for mange år siden, er den tilgængelige løsning på. (https://larouchepub.com/lar/2014/4124four_laws.html) Og den skal definere de områder, hvor der er brug for et nødvendigt internationalt samarbejde, såsom den hurtigst mulige realisering af en ny økonomisk platform baseret på termionuklear fusionsenergi, for at opnå energi- og råvaresikkerhed for alle nationer. Den skal definere fredeligt samarbejde inden for rumforskning, rumfart og kolonisering af rummet.

Vi er den kreative art, og det er nu det rette tidspunkt i vores historie til at bevise det.

Et sidste punkt. Hvis man sammenligner den Westfalske Freds succes med Versailles-traktatens totale fiasko, som ikke tog hensyn til alle deltagende parters interesser, men blot udgjorde optakten til den næste verdenskrig, så burde det være indlysende, at princippet om alle nationers suverænitet, forenet af et højere mål om én menneskehed, skal opretholdes.

Vi bør derfor vende tilbage til ånden fra Berlinmurens fald, som kunne have været en "menneskehedens stjernestund" (på tysk eine Sternstunde der Menschheit), og potentialet i 2+4-aftalen, som ikke blot var en egentlig fredstraktat, der

afsluttede efterkrigstiden og teoretisk set etablerede den tyske suverænitet, men som alle ved, er denne suverænitet som følge af den ovenfor beskrevne udvikling aldrig kommet til udtryk i tyskernes bevidsthed, hvor ordet "suverænitet", i modsætning til Frankrig, hvor suverænisterne er i flertal, ikke engang er kendt af den gennemsnitlige borger i Tyskland. Det skal der også rettes op på og gøres noget ved.

Så lad os vende dette yderst farlige øjeblik til en chance for at skabe en ny æra for menneskeheden. Lad os skabe en ægte "menneskehedens stjernestund", som er den udødelige art værdig, som vi er skabt til at være.

Mange tak.

NYHEDSORIENTERING den 4. februar 2022: Mette Frederiksens problem: Arrogance + Ignorance = Katastrofe. Video, lyd og resumé..

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/02/tg-4.2.22-cut.mp3>

Resumé:

Før åbningsceremonien ved OL i Beijing er der topmøde mellem Putin og Xi Jinping hvor Rusland og Kina vil bekræfte det tætte venskab og nok fremlægge nye økonomiske samarbejdsaftaler. Man forbereder at gøre sig uafhængige af amerikanske dollars og SWIFT-systemet. Vestens diplomatiske boykot understreger at man ikke kan regne med Vesten.

Mette Frederiksens presse møde på Marienborg, hvor hun annoncerede at Danmark nu er i frontlinjen imod Rusland og ikke ville have en ligeværdig dialog er en farlig kurs. Arrogance + Ignorance = Katastrofe. Man er ikke dumme men dumlærde. Man fravælger med fuldt overlæg fakta, hvis de ikke passer ind i fortællingen man forsøger at sælge. Man overser de dramatiske konsekvenser af de beslutninger man træffer som i FE-sagen, Minksagen og nu korstoget imod Rusland.

Rusland havde ikke kun fået mundtlige løfter om at NATO ikke ville blive udvidet mod Øst. OSCE-aftalen fra Istanbul i 1999 garanterede ikke kun frihed for stater til at indgå alliancer for egen sikkerhed, men også at dette ikke måtte ske på bekostning af andre landes. Der har man ikke respekteret ved udvidelsen af NATO og diskussionen om at integrere Ukraine i Nato. Vi må forhandle og samarbejde med Rusland og Kina så alle kan leve trygt og sikkert.

Hvordan kan Vesten beskylde Kina for at lave (et ikke eksisterende) folkemord i Xinjiang, når man selv gennemfører et reelt folkemord i Afghanistan gennem at fastholde sanktioner og tilbageholde Afghanistans penge i vestlige banker? 20 mio. børn sulter og mange vil dø her i vinter, hvis ikke Vesten skifter kurs.

Se interview med Liu Xing fra Aalborg Universitet på Schiller Instituttets hjemmeside.

Nedsmeltningen af det transatlantiske finansielle system er i gang. Siden 2008 er det blevet opbygget gigantiske finansbolser under 13 år med negative renter og kvantitative lempelser.

Inflationen i USA er nu 7 % og den er over 5 % i EU. Det er kun begyndelsen. Den kæmpe gæld der er opbygget skal der nu betales renter på og det er der ikke råd til. Der skal betales mere og værdierne er langt mindre værd. Det kan kun gå galt.

Eneste løsning er LaRouches fire økonomiske love. Lær af Kina. Rusland skal ikke vælge mellem Europa og Asien men være bindeled mellem Europa og Kina.

Hvedebrødsdagene er måske ovre for den danske regering. Kan ikke længere gemme sig bag COVID-19. Se på verden med friske øjne inden det er for sent. Gå med i Schiller Institutet.

Diskussion: Den danske håndtering af COVID-19 var meget bedre end mange andre steder, men det var ikke pga. af regeringen, men fordi der var en høj grad af tillid og samfundssind blandt befolkningen. Husk at mange lande i Europa ikke som Danmark er hoppet med på briternes korstog imod Rusland.

For at undgå verdenskrig, tænk og agér for hele menneskeheden

Den 25. januar (EIRNS) – EIR, Daily Alert Service og andre LaRouche-publikationer, herunder vores videoklip, må, især i de kommende dage, være rettet mod at bekræfte virkeligheden af den nuværende fare for total krig, herunder termonuklear krig, og hvad der skal gøres for at afværge den – selv om der er mange forvrængninger af den besindige strategiske vurdering, som er nødvendig i denne situation, i de trykte og elektroniske medier, enten på grund af inkompetence eller af forsætlig hensigt. Dette begynder med at redegøre nøgternt,

især til det stort set uvidende amerikanske folk, for hvad den russiske regering rent faktisk siger. Mandag udtalte den russiske præsidents talsmand, Dmitri Peskov, under sin briefing: "Vores statsoverhoved, som øverstkommanderende og den mand, der definerer vores lands udenrigspolitik... træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre vores fælles sikkerhed og beskytte vores interesser... Det var os, der tog initiativ til forhandlingerne, konsultationerne [om sikkerhedsgarantier for Rusland], og vi forventer at modtage skriftlige svar på vores forslag, som har til formål at hjælpe os med at undgå sådanne tilspidsede situationer i fremtiden."

Peskov nægtede at spekulere i en eventuel militær aktion, som kunne blive indledt, enten af Ukraine eller af Rusland. Han oplyste, at der på nuværende tidspunkt ikke var nogen plan om, at Biden og Putin skulle tale sammen igen. Disse skriftlige svar fra USA og NATO er den klare forudsætning for alt andet.

Vi insisterer også eftertrykkeligt, og som kun disse publikationer kan gøre det, på, at på trods af den åbenlyse skyld, som de afstumpede fraktioner i de amerikanske efterretningstjenester bærer, herunder deres kriminelle manipulation af, og indblanding i, den amerikanske kongres, er den krigsplan, der i øjeblikket udfolder sig, af britisk oprindelse, lige som den var i Irak I (Margaret Thatcher) og Irak II (Tony Blair). I dag repræsenterer den ulykkelige Boris Johnson de uappetitlige, imperiale "levninger", som er den fjollede "Global Britain"-plan. Et energisk, polemisk angreb på "den britiske liberale imperialismes seksuelle impotens", som i går på uhyggelig vis blev udstillet i en "særlig baggrundsbriefing" af "højtstående embedsmænd, fra den amerikanske administration" om de "utroligt restriktive" sanktioner, der er ved at blive indført mod Rusland, eller i Storbritanniens fordærvede ligegyldighed over for forsvaret af de britiske undersåtters generelle velfærd, som det kommer til udtryk i "flok"-tilgangen til coronavirus-pandemien, er bestemt på sin plads, og ville give et ubehageligt ekko i

Buckingham Palace lige nu. (Den nu afgåede Andrew var faktisk den ideelle repræsentant for det sidstnævnte britiske "Store Spil").

Indførelsen af nye sanktioner mod Rusland, som nu drøftes i den amerikanske kongres, af senatorerne Menendez (D-New Jersey) og Risch (R-Idaho), overvejes samtidig også mod Kina, angiveligt på grund af den "imperialistiske trussel", som Kina kunne udgøre mod Taiwan. Især har maniske republikanske lovgivere foreslået, at disse nye russiske sanktioner burde indføres nu, selv inden der overhovedet er sket nogen episoder med militære styrker ved den ukrainsk/russiske grænse. Bortset fra sofistiske spidsfindigheder, er sanktioner i virkeligheden ikke en åbenlys krigshandling?

Den nuværende krigshandling, blev faktisk ikke fremprovokeret af nogen som helst nylige russiske handlinger. Ukraines Natalia Vitrenko dokumenterer i sit "Åbent brev til verdens ledere": Stop med at levere våben og bruge politisk afpresning til at opdne Ukraine til krig med Rusland!", at "Splittelsen i samfundet og bedrageriet af vores befolkning er blevet intensiveret af den politik, der er blevet påtvunget vores land, og som går ud på at søge optagelse i EU og NATO. I 1991 blev Ukraines suverænitet anerkendt af verdenssamfundet på grundlag af de normer og principper, der er fastsat i erklæringen om Ukraines statslige suverænitet, som to gange blev bekræftet af vores folk, ved landsdækkende folkeafstemninger (17. marts og 1. december 1991). Denne erklærings retsvirkning har stadig forrang... Det betyder, at verdenssamfundet ikke blot har anerkendt, men er forpligtet til at forsvare Ukraines suverænitet, som en neutral, stat uden for blokkene, der er forpligtet til en udenrigspolitik, der går ud på at skabe en unionsstat med de tidligere republikker i Sovjetunionen..."

Virkeligheden er, at det samme anglo-amerikanske efterretningsetablisement, der fabrikerede "Russia-gate"-svindelnummeret, og anstiftede omstyrtelsen af Ukraines

behørigt valgte regering i februar 2014, har indgået et samarbejde med en pro-nazistisk gruppering for at fremprovokere en krig ved Ruslands grænse. Vi bør i denne sammenhæng nævne den nylige henvisning, fra kinesiske talsmænd til en "nultolerance"-politik, over for forsøg på "farverevolutioner" i nationer som Kasakhstan, der grænser op til både Rusland og Kina. Forskellige amerikanske kommentatorer, der nu advarer om krigstruslen, mener, at "der er intet USA rent faktisk kan gøre for at stoppe en russisk aktion", og at "der ikke er noget grundlag for at tro, at NATO kan forvente at vinde en krig i dette område". De overser imidlertid pointen. Britiske imperiale interesser, som dominerer tankegangen i USA's udenrigsministerium, er klar over, at deres system er dømt til undergang, medmindre Kina og Rusland underlægges – hvilket imidlertid vil medføre en planetarisk undergang, ikke blot en monetær undergang for et allerede dødt system.

Den transatlantiske politik følger ikke længere logikken, endsige fornuften. I en artikel med titlen "NATO som religion" udtaler forfatteren Alfred de Zayas, professor ved "Geneve School of Diplomacy" og FN-embedsmand, følgende: "Jeg vover at opstille den hypotese, at den bedste måde at forstå NATO-fænomenet på, er at betragte det som en sekulær religion. Så har vi lov til at tro på dens usandsynlige fortællinger, fordi vi kan antage dem som tro... Som [med] enhver religion, har NATO-religionen sit eget dogme og sit eget leksikon. I NATO's leksikon er en "farverevolution" [det samme som] et statskup, demokrati er sammenfaldende med kapitalisme, humanitær intervention indebærer "regimeskift", "retsstat" betyder VORES regler, "Satan nr. 1" er Putin, og Satan nr. 2 er Xi Jinping.

Kan vi tro på NATO's religion? Selvfølgelig. Som den romersk-karthagiske filosof Tertullian skrev i det tredje århundrede e.Kr. – Credo quia absurdum. Jeg tror på det, fordi det er absurd"... Jeg tør betragte mig selv som en amerikansk patriot – og en frafalden fra NATO-religionen – fordi jeg afviser tanken

om 'mit land ret eller uret'. Jeg ønsker, at mit land skal have ret og gøre retfærdighed – og når landet er på afveje, ønsker jeg, at det vender tilbage til idealerne i forfatningen, i vores Uafhængighedserklæring og i talen fra Gettysburg – noget, som jeg stadig kan tro på.

“NATO har udviklet sig til den perfekte religion for tyranner og krigsmagere.”

Det er imidlertid ikke nok at stræbe efter at “vende tilbage til” den amerikanske republik. Der må formuleres en politik nu for at håndtere chokket fra det, som den britiske finansøkonom Jeremy Grantholm den 20. januar karakteriserede som “afslutningen på Feds amerikanske ekstravagante boble: boliger, aktier, obligationer og råvarer”, “de tre og en halv superboblers kollaps”. For at afværge den anglo-hollandske imperiale tilskyndelse til total krig, herunder termonuklear krig, må det amerikanske præsidentskab offentligt afvise krig mod Rusland og Kina. Det bør overveje og reagere positivt på det perspektiv, som Xi Jinping præsenterede for et oprørt publikum i Davos i sidste uge: “Der er behov for at landene styrker det internationale samarbejde mod COVID-19, gennemfører et aktivt samarbejde om forskning og udvikling af lægemidler, i fællesskab opbygger flere forsvarslinjer mod coronaviruset og fremskynder bestræbelserne på at opbygge et globalt sundhedsfællesskab for alle... I forbindelse med den igangværende COVID-19-bekæmpelse, skal vi udforske nye drivkræfter for økonomisk vækst, nye former for socialt liv og nye veje for udveksling mellem mennesker, i et forsøg på at lette grænseoverskridende handel, holde industri- og forsyningskæderne sikre og smidige, og fremme stabile og solide fremskridt i den globale økonomiske genopretning...”

Operation Ibn Sina, den globale sundhedspolitiske platform fra Komitéen for Modsætningers Sammenfald samt Lyndon LaRouches “Fire Økonomiske Love”, den mest kortfattede erklæring om, og fremme af, Hamilton og Den amerikanske Frihedskrigs afvisning og erstatning af den britiske liberale imperialisme, er den

klart tilgængelige løsning for et hurtigt skridt fremad for det amerikanske præsidentembede, ind i det enogtyvende århundrede, fri for det britiske imperiums "metoder fra det attende århundrede", som Franklin Delano Roosevelt afviste.

Udvalgt billede: Pexels

En sejrrig weekend

Den 13. september (EIRNS) – Sandheden om den 11. september begynder endelig at komme frem, efter at blot den første del af FBI's efterforskningsdokumenter, hemmeligholdt i 20 år, blev udgivet af Præsident Biden. Takket være det utrættelige arbejde af 11. September-familierne og overlevende forenet for retfærdighed imod Terrorisme, i samarbejde med denne bevægelse over mange år, er sandheden om de saudiarabiske embedsmænds samarbejde med flykaprerne den 11. september og andre al-Qaeda-terrorister i USA blevet fastslået uden tvivl for enhver tænkende borger. Og ikke kun hvilke som helst saudiarabiske embedsmænd, men dem som også var tætte på Det Hvide Hus under Cheney og "W" Bush og H.W. Bushs CIA.

Udtalte Lyndon LaRouche ikke på radioen den morgen, den 11. september, imellem at det første og det andet fly ramte tårnene, at Osama bin Laden ikke var en uafhængig styrke og ikke styrede disse angreb fra Afghanistan, men at USA's sikkerhedskontrol og luftforsvar var blevet lukket ned med amerikanske agenturers medvirken? Hvem var bin Laden andet end en ung saudiarabisk radikal trænet i Pakistan af britisk efterretningstjeneste, MI6, og sendt ind i Afghanistan af Pakistans efterretningstjeneste, Inter-Services Intelligence, for at hjælpe George H.W. Bushs CIA med

at styrte den eneste kompetente regering, som Afghanistan havde haft i 50 år? Hvem ville tro på, at "bin Ladens al-Qaeda" udførte masse mordet i New York og Washington? Men amerikanerne blev beordret til at tro på dette og at gå i krig for dette og at blive overvåget for dette i 20 år. Men denne forrige lørdag aften, 20 år efter den 11. september, blev sandheden endelig bekræftet uden yderligere tilsløring. LaRouche havde ret. Han havde allerede ret ni måneder inden den 11. september, da han den 3. januar erklærede, at Cheney og Bush ville have brug for "ekstraordinær statsstyring" for at håndtere et kommende finanskrak og ville have brug for et større terrorangreb for at kunne indføre dette.

Nu er endnu et kommende finanskrak igen årsagen til forsøg på at skabe konflikter og krige. Finanssygdommen – uendelig spekulation – kræver omgående LaRouches løsning med "De fire Love".

Tony Blairs, Dick Cheneys og "W" Bushs endeløse krige må alle slutte nu. Kongressen må nu ophæve, ikke blot Autoriseringen til brug af Militærmagt, men den berygtede Patriot Act.

Og Afghanistan kan blive stedet for et samarbejde mellem USA, Kina og Rusland for at hjælpe med at genopbygge en ødelagt nation; dér kan en atomar konfrontation få en ende.

Søndag morgen, den 12. september, sendte Helga Zepp-LaRouche en hilsen til en rørende "Mindehøjtidelighed for ofre for terrorisme ved Tåremonumentet" i Bayonne, New Jersey. Til stede var reddere og folkevalgte politikere fra New York City og Bayonne, samt russiske embedsmænd fra FN og New Yorks konsulat, som mindedes at det var Vladimir Putin, der var det første statsoverhoved, som besøgte USA efter den 11. september, tilbød USA fuldt samarbejde mod terrorisme og derefter arrangerede skabelsen og gaven, monumentet "Sorgens Tåre". Ruslands ambassadør sendte

en hilsen til forsamlingen, skulptøren af Sorgens Tåre og præsident af Det russiske Kunstakademi, Zurab Tsereteli, talte, og borgmesteren og brandmænd og politifolk fra Bayonne og New York talte lidenskabeligt om båndet mellem USA og Rusland.

Helga Zepp-LaRouche formidlede sit budskab til denne forsamling:

"Den første prioritet må være at redde folks liv i de lande, som var mål for de 'endeløse krige', og det internationale samfund opfordres til at deltage i at bringe reel økonomisk udvikling til hele regionen, begyndende med skabelsen af et moderne sundhedsvæsen i hvert eneste land, hvilket, i en tid med denne pandemi og faren for fremtidige pandemier, er betingelsen for at overvinde denne forbandelse over menneskeheden. Dette kræver rent drikkevand, som er knapt i Afghanistan – en nation ramt af tørker – og det kræver elektricitet, som Afghanistan kun producerer 600 MW af i hele landet, svarende til et mellemstort til stort kraftværk i USA; 18 millioner mennesker er i fødevarer- og fødevarer- og fire millioner trues med hungersnød den kommende vinter.

Præsident Biden kritiseres nu for tilbagetrækningen af tropperne, men han gjorde det rigtige, og hans løfte om at 'afslutte de endeløse krige' må også medføre enden på indefrysningen af Afghanistans finansielle midler; det må medføre afslutningen på Caesar-sanktionerne mod Syrien; og afslutningen på alle sanktioner imens pandemien står på. Det er tid til at række hinanden hånden, især, igen, USA og Rusland, da der var flere perioder i begge nationers historie, hvor et sådant samarbejde eksisterede til fordel for hele menneskeheden.

Lad os derfor bruge sammenfaldet mellem afslutningen på 20 år med krige og 20-årsdagen for den 11. september til en højtidelig forpligtelse til at betragte terrorisme, sult og underudvikling som menneskehedens fjender, og ikke

hinanden. Lad os udskifte geopolitikkens æra med en æra for opnåelsen af menneskehedens fælles mål. Det er ikke et forgæves håb, at menneskeheden, som den eneste art der gennem sin eksistens har bevist, at kreativitet er den kvalitet som kan overgå alle tilsyneladende grænser, snart vil efterlade konflikt, aggression og krig bag sig, og at vi helt og fuldt bliver mennesker. Lad os inspireres af menneskets ædle ideal, som dette udtryktes i komponisternes, poeterne, kunstmalerne, arkitekterne og skulptørernes store kunst, ligesom skaberen af dette mindemonument, Sorgens tåre, hvorom vi forsamles i dag.

Disse sidste 20 år er forhåbentlig det sidste kapitel af menneskehedens ungdom, efterfulgt af dens voksenalder – hvor menneskers og nationers forhold til hinanden baseres på næstens kreative potentiale, og dermed gør dem til de bedste personer som de kan blive. At lære at tænke på den måde kræver en ophøjet åndstilstand i os alle for at kunne tænke ovenfra, fra denne menneskehedens højere enhed, der viser vejen til fremtiden, hvor alle nationer og alle mennesker vil skabe fred på Jorden og kolonisere stjernerne sammen.”

**Verdensøkonomien under
nulpunktet: Hvordan
genopretter
vi produktiviteten og stopper**

sult-pandemien?

4. oktober (EIRNS) – Blandt de største industrielle økonomier i verden ser det i øjeblikket ud til at Kinas økonomiske vækst på 2% i 2020 – hvis den endda er så høj – vil være førende i verden. Hele den globale økonomi ligger længere under nul end selv centralbankernes renter – de samme centralbanker, som er værre end værdiløse i denne krise. Økonomierne i USA, Vesteuropa og Centraleuropa, Indien, Brasilien, og Sydafrika er alle skrumpet ind i årets løb; og i mange af landene ser afmatningen ud til at blive værre i årets sidste måneder.

Ikke alene lider alle disse nationer under massearbejdsløshed – som atter ikke viser nogen forbedring fra sidste måned – men i betydelig grad også de meget store bølger af sygdomsepidemien. De lider også – omend i meget forskellig grad – af en pandemi af sult stammende fra arbejdsløshed. Ifølge Den internationale Arbejdsorganisation er der tabt 500 millioner fuldtidsjob over hele verden i 2020, og pandemisk sygdom og grænselukninger har lukket for høstafgrøder, forarbejdning og forsendelse. Sultpandemien er værst i Afrika og Latinamerika, men den bider kraftigt i Indien og endda i USA. (Bloomberg News, 28. september: "Intet kød, ingen mælk, intet brød: Sultkrisen ryster Latinamerika." Antallet af mennesker der står over for "alvorlig fødevarerisiko" – sult – er firedoblet i disse områder i år, og fordobles over hele verden ifølge Verdensfødevareprogrammet.)

De seneste beskæftigelses- og industriproduktionsrapporter fra USA og Europa, der snarere end genopretning viser stagnation på et lavt niveau, skulle være det sidste signal der er nødvendigt i dette kriseår om, at der skal "handling til, og handling nu" for at igangsætte produktionen, hæve den produktive beskæftigelse og øge økonomiens produktivitet – og sådan handling kræver naturligvis samarbejde mellem de store nationer, der er ramt således.

I USA udviser "Sleepy Joe" Biden og hans kampagne ingen bevidsthed om eller evne til dette, overhovedet. Faktisk blev det bemærket, at selv i søndags gjorde præsident Donald Trump – der er indlagt på hospitalet for behandling af COVID-19 – flere offentlige optrædener end Biden gjorde; Trump kørte rundt i en karavane for at hilse på sine tilhængere på gaderne omkring Walter Reed National Military Medical Center, og annoncerede begivenheden på sin Twitter-konto. Og den demokratiske formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, blokerer nu rent faktisk for handling i Kongressen. Og dog har det faktum, at præsident Trump har været nødt til at håndtere pandemi og økonomisk sammenbrud – under konstant og voksende destabilisering hidrørende fra britisk efterretningstjeneste, amerikanske efterretningsagenturer og militærindustrielle grupperinger – givet Biden føringen i meningsmålingerne. Og desforuden ligger der potentielt uger forude med kaos efter valgdagen som følge af enorme mængder af brevstemmer og gadedemonstranter på udkig efter en "farverevolution".

Skulle præsident Trumps politik for at afslutte "regimeændrings-krigene" og indgå i konstruktivt samarbejde med Rusland og Kina fortæbes, ville det være et nederlag for den amerikanske republik til det militærindustrielle kompleks, der i årtier har været ganske tilfreds med Biden; det ville være et knusende slag mod håbet om at genoplive rumforskning og videnskabelig og teknologisk udvikling. Men med præsidenten sygdomsramt, og under sådant et angreb, er det direkte op til enhver amerikaner, der tænker for sig selv, at forstå hvad der skal gøres – ikke blot at beklage og modsætte sig, men at vide hvad der er nødvendigt.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets internationale grundlægger, sagde følgende ved en særlig LaRouchePAC's 'rådhus'-webcast lørdag den 3. oktober: "Det turde være klart, at med den kombination af problemer vi har i dag – en pandemi der er ude af kontrol, et økonomisk sammenbrud værre end noget andet siden Anden Verdenskrig, faren for et økonomisk nedbrud

værre end i 2008, faren for at en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina går ud af kontrol – er vi er nødt til at ændre kurs. Og det er derfor, vi har brug for et topmøde, og den eneste realistiske mulighed på bordet lige nu, er det som præsident Putin har anmodet om. De permanente fem medlemmer af FN's Sikkerhedsråd må mødes og behandle disse spørgsmål:

"Opret et nyt globalt finanssystem, et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system; fordi dette nuværende system er bankerot, og der er brug for kredit til udvikling og til at finansiere alle disse ting i tråd med Franklin D. Roosevelts oprindelige intention og idé med Bretton Woods-systemet. Og så, naturligvis, LaRouches Fire Love: Glass-Steagall til at gøre en ende på kasinoøkonomien. Indfør Glass-Steagall i form af en bankadskillelse; beskyttelse af de kommercielle banker. Hold op med at redde fallerede spekulanter. Opret en nationalbank, ikke kun i et enkelt land, men i alle lande på planeten.

Og etabler derefter et kreditsystem, der samarbejder om langsigtede investeringer til genopbygning af verdensøkonomien. Iværksæt derefter et lynprogram for fusionsteknologi, der p.t. virkelig gør utrolige fremskridt, som vi hørte på en nylig Schiller Institut-konference. Og støt internationalt samarbejde om udforskning af rummet, således som præsident Trump har sagt, at Artemis-projektet skal være.

"Hvis alt dette aftales mellem USA, Rusland og Kina, som et minimum, og andre industrielle magter, der har kapacitet til at rekonstruere verden, derefter slutter sig til, kan vi løse dette problem. Men hvad der kræves er, at mange sådanne patrioter virkelig begynder at tage ansvar for udfaldet af denne periode. Jeg tror ikke der er andet, der vil fungere, og jeg tror virkelig, at det kan gøres".

POLITISK ORIENTERING den 1. oktober 2020: Chok og overraskelser venter fremtil USA's valg den 3. november

Politisk orientering med formand Tom Gillesberg

Schiller Instituttet · Stemme 006

Vi står overfor alvorlige farer, men der er løsninger. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 31. september 2020

Med brændpunkter, som optrappes til væbnet konflikt og med provokationer, som tager til på grænsen til Rusland og Kina, gentog Helga Zepp-LaRouche sin holdning, at dette er en tid, hvor folk må hæve sig til et andet tænke-niveau. Der er ingen tvivl om, at faren for krig og truslen om et kup i USA er et

resultat af geo-politikernes og ny-liberalisternes bestræbelser på at redde deres system. I stedet for at skifte retning efter, at krakket i 2008 viste, at det neo-liberale system, som dyrker spekulation på bekostning af den fysiske økonomi, er en trussel mod menneskeheden, brugte de den gamle imperialistiske ide om at bruge krige til at aflede opmærksomheden fra deres korrupsion. Under det gamle imperialistiske system kan små krige hurtigt blive til store krige.

Men der er en løsning, sagde hun, og pegede på ungdomskonferencen i sidste weekend som udforskede hendes mands livsværk, fordi det repræsenterede både et ægte alternativ til det imperialistiske system, såvel som en mulighed for unge mennesker at tage fremtidens udfordringer op.

Ideen om at skabe 1,5 milliarder nye arbejdspladser verden over – hvilket nogle mente var en vild overdrivelse, da vi først kom med forslaget – blev bragt i fokus med ILO (FNs internationale arbejdsorganisation) rapporten, der konstaterede, at 500 millioner arbejdspladser vil forsvinde i år og skal vi tage hånd om pandemien og hungersnøden, kræver det mange nye jobs.

Hun sluttede af med at minde sit publikum om, at dette er Beethoven-året og ved at beskæftige sig med stor klassisk kultur, kan man udvikle den indre styrke, som er nødvendig for at håndtere den krise, vi i dag står overfor.

Rens Lyndon LaRouches navn.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved videokonferencen. Verdens valg: Udrydelse eller LaRouches æra. den 26. september 2020.

Download (PDF, Unknown)

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag! Formålet med dagens begivenhed er, at gøre mange unge mennesker i hele verden bekendte med Lyndon LaRouches navn og personlighed og ideer. Hans ideer er absolut nøglen, hvis verden skal komme ud af den nuværende krise. I betragtning af, at han var min mand i 41 år, og jeg i cirka et halvt århundrede var hans politiske allierede – en af mange – så er det følgende ikke bare noget jeg siger, men noget jeg er dybt overbevist om i min sjæl og mit sind. Han var, og fordi han på en vis måde er udødelig, er stadig den smukkeste sjæl og den mest kreative person i sin tid. Der er en meget stor uoverensstemmelse mellem hvem Lyn virkelig var og er, og det billede der tegnes af ham.

Set fra et universalhistorisk synspunkt, hvis man bedømmer et enkelt menneske ud fra hvor meget de bringer udviklingen af menneskeheden frem, mener jeg han er en af de mest enestående personer i hele historien. På den anden side, den næsten uovertrufne vold – og det siger en del, især i nutidens USA – med hvilken hans modstander angreb ham, tilsmudsede ham, dæmoniserede ham, giver jer en ide om hvor skrækslagne de var for ham.

En af de store tyske naturretsfilosoffer, Friherre von der

Heydte, sagde, at LaRouche-sagen mindede ham om Dreyfus-affæren i Frankrig. Og tidligere rigsadvokat i USA, Ramsey Clark, udtalte til en kommission, som undersøgte LaRouche-sagen i 1994, at "LaRouche-sagen repræsenterer et bredere omfang af overlagt, beregnende og systematisk retskrænkelse over en længere periode, med misbruget af den føderale regerings magt, end nogen anden retsforfølgelse af den amerikanske regering i min tid, eller efter min viden."

Det, eller de, der stod bag dette, er hvad folk i dag kalder "Deep State", eller rettere, det angloamerikanske efterretningsapparat; det samme slags apparat som har stået bag kupforsøget mod præsident Trump siden 2016, bag Russiagate, bag dæmoniseringen af præsident Putin og Xi Jinping, og bag de folk som nu presser voldsomt på for at få gang i en krig; måske endda før det amerikanske valg, eller i det mindste drive inddæmningen af Rusland og Kina så langt, at det kunne gå helt galt, og vi kunne have den 3. Verdenskrig.

Herunder følger resten af talen på engelsk:

The effect of these people having been relatively "successful" – and naturally, I'm saying that in an ironic way – is the reason why we are now on the verge of World War III; that we have an out-of-control pandemic; that we are still threatened with the danger of a financial collapse of the entire system, and that we have famine especially in the developing countries which could quickly reach Biblical dimensions.

If we want to overcome these dangers, it is – even at this very late stage of affairs – it will depend; and we can discuss, but it is my deepest conviction, it will depend on our ability and your help to free Lyn's name from the lies, slanders, and distortions, and to implement Lyn's solutions which really have practically taken care of every single problem which is an existential threat to humanity today. In a very beautiful paper called, "The Historical Individual," which I would urge you to read, he defined that he saw two major missions for himself. One, he said, I want to get you

safely through the worst of the presently onrushing world and national crises. And secondly, to foster a new leadership from among the ranks of our young people, which will understand the systemic features of history, and therefore, will be much less likely to make the same mistakes as the foolish members of the recent two adult generations have made until now.

That fostering towards you. You are the young people who are the future. Therefore, it is up to you to develop out of your ranks the kinds of leaders who will make a difference in history. So, Lyn said, in that same paper, when every nation, every culture is in a tragic moment of great crisis, it is "gripped by the need for a sudden and profound change in the quality of its leadership." Then the survival depends upon its "willingness to choose a new quality of leadership," and not leave the fate of humanity to those narcissistic leaders who occupy leading positions now, who are only concerned about their performance, but not about the well-being of their nations or the world. You have to have the aspiration to become, all of you, true great statesmen. You have to take as your examples, according to whom you want to orient your life, such people as Benjamin Franklin, or Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt, Jeanne d'Arc, or Martin Luther King; and I would like to add Lyndon LaRouche.

We have now the greatest danger that the world is run by leaders around the world – there are very few exceptions – who are mediocrities; who are really not fit to lead the world out this crisis. This is at a moment when you would need intellectual and moral giants. So, the indispensable leaders for such times as these, Lyn says in this paper, are those people who succeeded practically from childhood to let themselves be taken over by the natural potential for the sublime. The sublime – that is, that quality described by Friedrich Schiller where a human being attaches his or her identity to higher values than even our physical existence; and becomes not physically safe, but morally safe. Such a

person rejects the banality of popular culture and taste. Such a person rejects the world of sense certainty; the pleasure in the here and now, and develops that innate power of that quality which is described in I Corinthians 13 – agapē. A profound passionate love for mankind, without which, the world will not get out of this crisis.

Those relatively free souls among us, Lyn says, are the “ugly ducklings,” those who are mistakenly called “eccentrics” because they don’t fit the mainstream popular accepted taste of the social clubs of that kind of paradigm which got us into this crisis. Lyn jokingly, but not so jokingly, called himself many times an “ugly duckling.” But I can assure you, his mind was the most beautiful swan you ever could see.

As a young man, Lyn studied all on his own the ideas of Leibniz, and he listened to Classical music. He rejects Kant – especially his ideas about aesthetics – that there was no meaning in beauty, and that beauty was arbitrary. He rejected Kant’s idea that there was no knowable universal truth. Lyn then joined the Second World War, participating in the India-Burma theatre. He told us many times his experiences in the Calcutta riots of 1946. This was a very decisive moment in his history, because he saw firsthand the brutish character of the British Empire in action. It was clear in his mind from that point on that the natural course of affairs would be that after the Second World War, the Americans would return back and develop India and other developing countries, as was the intention of Franklin D. Roosevelt to develop the developing countries with American technology.

Lyn was absolutely shocked when he heard that Truman would replace Roosevelt, and already told his contemporaries in India that a great man had been replaced by a very little man. And he was completely appalled when he then returned to the United States and saw how people who had developed a certain greatness in fighting Nazism and in fighting fascism and being in World War II, how they really became petit bourgeois; going

into the suburban life of American cities. Lyn developed a healthy contempt for that kind of lifestyle. Then, in his function as a business consultant, he came across the theories of Norbert Wiener and John von Neumann. He studied information theory and systems analysis, and immediately recognized that these systems were not capable of describing real economic processes of physical economy, which he had started to develop into his own system based on the ideas of Leibniz.

He developed this idea of physical economy, which became the basis for him to become the most successful economic forecaster of the recent period. His love for Classical music – Bach, Beethoven – had given him very early the appreciation for the importance of the cognitive potential of each individual. From that standpoint, he was one of the very few people in the 1960s, when everybody was mesmerized by the hippies, by flower power, he immediately recognized that this paradigm shift – which was induced by the oligarchy, but people naturally didn't know that – would destroy the cognitive potential of the population in the long term. He started an endless campaign against the danger of drugs and the combination of the rock-drug-sex counterculture. Then, I think the most important point in this early period was that Lyn recognized, having been familiar with Franklin D. Roosevelt, with the principles of the Bretton Woods system as it was intended by Roosevelt, as compared to what it would become with Churchill and Truman. He recognized in an absolutely prophetic way, what it meant that Richard Nixon, on August 15, 1971, decoupled the dollar from the gold standard, and introduced the floating exchange rates. Lyn said prophetically, that if that monetarist tendency would be continued, it would inevitably lead to the danger of a new depression, a new fascism, the danger of a new world war, or it would be replaced by a just, new world economic order.

Immediately following this in 1973, Lyn constituted a biological taskforce, whose job it was to study the impact of

the austerity of the IMF and the World Bank on the developing sector; the infamous conditionalities of the IMF which prevented the developing countries from investing in infrastructure, health, and forced them to pay their debt instead. Lyn said, if you continue to do that, it would inevitably lead to the outbreak of old diseases and new pandemics. He had an absolute foresight for the epidemics and pandemics which developed since AIDS, SARS, MERS, Ebola, and now the coronavirus. All of this would have been not necessary if Lyn's policies for the development of the developing countries would have been implemented.

From that perspective, Lyn also immediately recognized the absolute devastation of the implementation of the Malthusian policies of the Club of Rome, and how the paradigm shift occurred at the beginning of the 1970s. The idea that it was a natural question that eventually all developing countries would develop, which was expressed in the development decades of the 1950s and '60s of the United Nations. And how that was replaced by the infamous theories of the Club of Rome; the idea that there are limits to growth, the idea that population is not a good thing. That the population bomb is the greatest threat to humanity; that there is overpopulation. Basically, Lyn obviously knew that was completely wrong; that this was completely against the laws of the actual physical universe. He developed one of his most important conceptions, which was the idea of relative potential population density. Meaning that it is a law of the universe that people must increase; the number of people must increase; they must develop more abilities to have longevity in order to be able to have more people be able to develop more skills which requires longer education. And that the effect of this would be limitless development. He also knew that the premise of the Club of Rome was completely ridiculous. The Earth is not a closed system; the whole assumption of the Malthusians is wrong. Naturally, his image of man was that man is not an accountant who manages the limited resources, and for sure not a parasite as the

Greenies today day. But that the discoveries of man, which can again and again show him new physical principles which are part of the development of the universe. As a matter of fact, the most developed part of it.

Lyn, because he saw the danger these ideas would represent for humanity, he decided, as an individual, as somebody who was not backed by Wall Street or the City of London, he decided for President of the United States. He did that first on the Labor Party ticket, a party which he founded in 1973. And basically, he was in this Presidential campaign in 1976, fighting against the Trilateral Commission and all their rotten ideas, the danger of nuclear war, and the urgent need for the industrialization of the developing sector. This was a very bold idea. Lyn meant it; he went in for winning the Presidency. The U.S. Presidency is probably the most powerful institution in the present world; this is due to the American Revolution, the idea of the Declaration of Independence, that life, liberty, and the pursuit of happiness is the inalienable right of all human beings, given to them by the Creator. This Constitution of the United States defined it as the task of the government to protect those inalienable rights of all human beings. Therefore, it was the first time that there was actually a form of government which was the complete opposite of the oligarchical model which existed with the monarchies and other forms of government in Europe, where the idea was that the purpose of the government was to protect the privileges of the elite and keep the mass of the population backward.

So Lyn, as in independent, decided to go against this plutocracy, the control of the Democratic and Republican Parties by Wall Street. And actually fulfill the promise of the Declaration of Independence and the American Constitution. Lyn ran for President eight times, from 1976, and then from 1980 to 2004 as a Democrat. He had the concept that he had to wage this battle to turn the United States into a force for

good, as it was intended by the Founding Fathers. Already in year before he started the first campaign, in 1975, he developed a revolutionary conception – the International Development Bank. It was the idea that it should replace the IMF; that it should be an incredible credit institution for technology transfer to industrialize the so-called Third World. He developed also in 1975, the Oasis Plan, which was the idea to develop Southwest Asia; develop new water, green the deserts. He developed with his associates, a plan for the industrialization of Africa.

Naturally, immediately, the establishment regarded Lyn as the greatest threat to their system. Because what became known only later, in 1974, Kissinger had developed a paper called NSSM 200 [National Security Study Memorandum 200: Implications of Worldwide Population Growth for U.S. Security and Overseas Interests], which was a blueprint for population reduction. It quite brazenly defined the raw materials in some of the most populous of the developing countries – actually 13 countries – as belonging to the strategic interest of the United States. Therefore, the population should be reduced, because too many people in these countries would consume too much raw materials. This scandalous paper was only made public in the 1990s, but obviously every word Lyn was saying went completely against these ideas. Then, we published these proceedings of the Africa Development; we had a conference in 1976 in Paris, and also in 1976 when Lyn's Presidential campaign was already in full gear, I was in Paris organizing a one-week diplomatic seminar with a whole bunch of Arab ambassadors who had planned to invite Lyn to come to Paris and give them a one-week course on the Oasis Plan, on his economic theory. This was really a major event. But what happened was, on the day when the seminar was supposed to start, Lyn had just arrived from the United States. I got a phone call from the Iraqi ambassador, who said, unfortunately, I have to tell you that Mr. LaRouche has to develop a "diplomatic flu." He must basically say he's sick and therefore cannot participate in the seminar. Even so,

he was supposed to be the main speaker, the main teacher. As it turned out, Henry Kissinger had flown himself personally into Paris that day, making pressure on the French government and all the ambassadors to cancel this event all together.

In 1976, we had already organized for one full year in many countries around the world, to implement the International Development Bank. We had talked to many embassies of the Non-Aligned sector, of Africa, of Latin America. In the fall of 1976, the Non-Aligned Movement adopted practically that plan for a New World Economic Order at the Colombo conference in Sri Lanka. So, we were extremely happy. I called up all the media in Germany and asked, "When are you reporting this?" They said, completely arrogantly, "We are not reporting this, because this is not newsworthy." I said, "What? Three-quarters of the human species want a New World Economic Order, and you say this is not newsworthy?" Well, that was the first major lesson about the control of the media. Then, what happened was a tremendous backlash, where leaders of the Third World like Indira Gandhi, Mrs. Bandaranaike, Prime Minister Bhutto, were all destabilized, and also Gen. Juan Velasco Alvarado from Peru already in 1975, he was one of the leaders of this movement. They all were ousted or killed. But Fred Wills, the Foreign Minister of Guyana already in 1976, introduced the IDB conception to the UN General Assembly. This all happened on the orders of the IMF and the State Department.

In 1976, Lyn was running for President in the United States, and I was running for Chancellor in Germany. I thought that was necessary because the alternatives were Helmut Kohl and Helmut Schmidt; Kohl being your typical mediocre conservative, and Schmidt, who had some good features, but he had also endorsed Hjalmar Schacht, the Finance Minister of Hitler, or his policies. So, I thought it was absolutely necessary to fight for an alternative. That double candidacy brought us also closer, Lyn and myself. So, in 1977, we got married. This was then the beginning of a truly very beautiful marriage,

which is obviously very precious to me. Immediately, death threats started. The so-called Red Army Faction, Bader-Meinhof groups. The Red Army Faction is RAF, which happens to also be short for the Royal Air Force of Great Britain. So, one has to think, because some of the third generation of the RAF actually were probably enemies of Lyn's conception, and were determined that they would suppress these ideas.

Lyn continued his Presidential campaigns. In 1980, he campaigned against Bush, Sr. and ruined his Presidential ambitions at that time, which got him the lifelong hostility of the Bush family. But it also made him an acquaintance of President Reagan, which turned out to be very fruitful later on.

In 1982, we did an enormous amount of things. López Portillo, the President of Mexico, who had gotten to know our youth movement in Mexico, was completely intrigued by the fact that there would be young people who would fight for such ideas. So, he wanted to find out about LaRouche. When the peso was under massive attack, and there was a huge capital flight organized out of Mexico, he invited us to come to Mexico City. He asked Lyn to help him defend the sovereignty and the currency of Mexico. Lyn immediately wrote a program, not just for Mexico but for all of Latin America. This was called Operation Juárez. It was the idea of an infrastructure development plan, a debt reorganization, and basically developed credit mechanisms for long-term real development of the entire Latin American continent. At that time, Latin America had a \$200 billion debt. They had paid that debt many times over; this is what we call "banker's arithmetic," but \$200 billion – which is now proverbial peanuts in terms of all these quantitative easing trillions being pumped into the system. But \$200 billion in 1982 was regarded to be enough to bring down Wall Street and the City of London. When López Portillo implemented that policy on September 1, 1982, it just happened to be that Lyn and I, on the same day, were in

Germany in Frankfurt meeting with the management of the credit institution for reconstruction. And at 11 a.m., we just were standing there, talking. One of the biggest currency traders rushed into the room and said, "This is it! Wall Street is finished! This is a debt bomb by the Latin American countries. This is the end of the system!" Lyn just smiled and said, "No, don't worry." It's just a way to save these banks; because if you reorganize them in an orderly fashion, that's the only way they can actually be saved. So, well, that was really a very interesting moment, but the establishment thought that was the end of their system. It increased the resolve to go after Lyn.

In the same year, we went to India, and we met with Indira Gandhi. We worked with her on a development plan for 40 years for the development of India, which also was part of Lyn's conception to develop the whole world. The programs together, the Mexico program, the India program, Latin America, Asia, Africa; it basically would have meant that the entire Malthusian order as it was then developed, would have been undone.

The same year, Lyn started to work on another grand design for the change of the world, which was that since the end of the 1970s, we had found out that the Soviet scientists were developing beam weapons. They had developed a point defense system for the city of Moscow. Lyn was actually convinced that the biggest danger of nuclear war would arise when one side – either NATO or the Warsaw Pact – would be able to develop new weapons systems based on new physical principles, making nuclear weapons obsolete. In that moment then, the one side would feel encouraged to use nuclear weapons while they are still usable. You also had the development of the medium-range missile crisis, where in Europe you had both the Pershing II and SS-20 missiles directed against each other, with only three or four minutes until they would hit their target. They were always launch on warning, and at that time, you had a gigantic peace movement of people who knew that we were on the

verge of World War III. So, Lyn developed a conception how the two superpowers – the United States and the Soviet Union – would not try to out-develop themselves, but develop these new systems jointly. To develop them, to implement them, and for the first time, make nuclear weapons technologically obsolete. Because also the defense would be less costly than the offensive; it was really an absolutely incredible design. It was not what the media made out of it, who called it Star Wars; but it was an absolutely incredible conception of how to technologically make nuclear weapons obsolete. So, for one full year, we organized conferences – in Rome, in Paris, in Bonn (at that time, Bonn was the capital of Germany), in Warsaw, in Washington. Out of that developed negotiations between Lyn and the representatives of the Soviet Union in a so-called “back channel” discussion, where the Soviet Union seriously studied to adopt that policy. After one year, in February 1983, they sent the message from Moscow that this is rejected, because it would give the West more advantages. Later we found out the reasons – namely that the Ogarkov plan had completely different objectives, and therefore rejected it. But, on the 23rd of March, President Reagan announced that very policy to be the official U.S. strategic policy; the SDI, the Strategic Defense Initiative. A little bit later, Lyn developed what that policy could have been. Namely, in a protocol for the superpowers, he described how the development of these new technologies based on new physical principles would lead to a science driver in the military field. And that if they would be applied in the civilian sector, they would lead to an incredible increase of the productivity of the economy. Then, if the two superpowers would work together, they could dissolve the military blocs of the Warsaw Pact and NATO, and jointly make a technology transfer to the developing sector; ending the character of these countries as proxies in a superpower confrontation, and really go in the direction of overcoming poverty and the development of the Third World.

President Reagan had adopted that policy. He wrote two

official letters to the Soviets, offering American help to apply these technologies in the civilian sector. That is generally not being discussed at all, but we were very close to establishing a completely human world order. At that time, the determination of the oligarchy to really go after Lyn escalated. Because Lyn was not only able to define conceptions which would have changed the world for the better, but he got heads of state to implement these ideas – López Portillo, Indira Gandhi, President Reagan. So, then when the Soviet Union rejected that in 1984, he said if the Soviets keep their existing policy, they will collapse in five years. Now, they did, as you know. In 1989, when the [Berlin] Wall came down, his prediction was fulfilled.

In 1982, when all of this became very clear, that Lyn was having this impact, Henry Kissinger, in May, made an infamous speech in the Chatham House in London, where he admitted that he always was following the orders of the British Empire much more closely than that of the United States government. Kissinger, in August 1982, wrote a letter to the FBI Chief of that time, William Webster, and demanded that there should be an investigation of Lyndon LaRouche as a Soviet agent of influence. Nothing was further from the truth, but that is where basically the entire apparatus which was completely upset, after Reagan started to put the SDI on the agenda, went completely wild. Bush, Shultz, that faction. However, this was a period when we did so much. In 1984, we started the Schiller Institute. It was my idea, but Lyn was completely supportive. Very quickly, the Schiller Institute, which had the idea that you needed to replace the present policy with a foreign policy based on statecraft, and that nations should relate to each other by referring always to the best of the other. The best culture, the best traditions. That you needed to fight for a new world economic order and a renaissance of Classical culture. So, in the 36 years since, the Schiller Institute has become a very influential institution on five continents. Also in 1985, we had a beautiful conference for the honor of Krafft

Ehrlicke, one of the great space visionaries and rocket scientists, who had not only developed beautiful conceptions about colonizing the Moon and the development of Mars, he developed the idea of the extraterrestrial imperative. The idea that mankind would completely transform its nature through space travel. He was a very good friend of Lyn's and mine.

In all of these years, Lyn was incredibly productive. He had already developed in the 1970s key conceptions about the fundamental laws of the universe. He had developed the Riemann-LaRouche economic model, which was based on the physical principles of the real universe, and not on the sense certainty perception of the mere shadows, which was one of his ways to absolutely be the best forecaster on the planet. He absolutely made clear the fundamental difference between the Plato and Aristotle traditions in European history. He initiated a beautiful campaign for the protection of the principles of Classical music, the so-called Verdi tuning, which was signed by all major singers of that time, and many instrumentalists. Lyn developed out of this a close friendship with Norbert Brainin, who was the first violinist of the famous Amadeus Quartet. After Norbert spent one time two days in our house in Virginia, he and Lyn spoke for hours and hours; two full days about music. At the end of which, Norbert said, "Well, you know so much more about music than I do." I think this was an absolutely correct characterization. Lyn also developed beautiful friendships with such singers as William Warfield and Sylvia Olden Lee; with Piero Cappuccilli, with Carlo Bergonzi.

Lyn already in 1974 had founded the Fusion Energy Foundation, which was a scientific institution fighting for the frontiers of science. Life sciences engaged in development projects. We had assembled around us in the 1980s, more than 100 top scientists who agreed with us to build three private universities. One in Peru, one in America, one in Germany, to

teach Lyn's scientific method.

Obviously, that was all interrupted with the infamous raid of our house in Leesburg, our offices, and the prosecution which followed. The life of this organization has completely changed. Up until 1986, we were building, we were optimistic, we were only engaged in productive concepts of how to make the world better. But after this raid, we had to really defend ourselves, and obviously with the prosecution of Lyn and him being innocently in jail, this organization had really to fight for our existence. They wanted to get rid of us all together.

But before the jailing of Lyn happened, he already in 1987, again completely prophetically, wrote an article in 1987, in which he said, if I become President in 1989, I will make sure that there will be a unification of Germany with Berlin as the capital. That idea that Germany should be unified and that Germany should have a peace treaty, was also part of our wedding agreement. We had said that Lyn would be President of the United States for eight years, and then I would be Chancellor of Germany for eight years. So, this was sort of joke, but not totally. It was also meant seriously.

Then, in 1988, Lyn made the famous press conference in the Kempinski Hotel in Berlin, where he predicted that Germany would be soon unified, and Berlin would be soon the capital of Germany. Again, as Lyn's prognosis that the Soviet Union would collapse, which he said in 1984. In 1988, nobody thought that Germany would be unified. But when the Wall came down one year later, therefore, we were the only ones who had a conception of what to do. Lyn was already sitting innocently in jail, but we immediately worked together on the Productive Triangle, the idea to develop Eastern Europe with the help of modern technology. When the Soviet Union collapsed in 1991, we immediately prolonged that to become the Eurasian Land-Bridge; the idea to connect the population and industrial centers of Europe with those of Asia through development corridors. We

promoted that conception in literally hundreds of seminars and conferences. I'm absolutely sure that whole effort very much influenced what then became the Chinese New Silk Road, the Belt and Road Initiative.

The most important thing Lyn contributed however, was a method of thinking. He opened the access to ideas which had been completely forgotten, pushed aside, by the rewriting of history and the history of ideas through the oligarchy. He again made it possible for people to understand the spiritual power of the mind for hypothesis. A method which, if it would be applied by young people all over the world, would simply mean – and it has to mean – that many of the young people of the world will have a way to access how to become a genius. Many of you will also become outstanding leaders, who can change the world for the better.

So, what is the lesson of all of this? Will we give up just because Lyn's opponents have made such a mess of the world? They have the questionable success that they succeeded; this is why we are on the verge of World War III, famine, epidemic, and general collapse. But I think if we think – and we will hear about that for the rest of this event – if Lyn's idea would have been implemented for the past 40 years, we would have Africa to be a blossoming garden. We would have Latin America completely developed. You would have many countries who would be not less developed than China is today. You would have Europe not being the culturally relativistic mess it is right now; but Europe would have revived the beautiful culture of the Golden Renaissance and the German Classical period of Schiller and Beethoven. The United States would be a force for the good, where people would be happy to be friends of that great country.

I think history will, for sure if there is going to be a history, write that Lyn's enemies were the worst scoundrels, on a match with all the previous scoundrels in the world; among them, Hitler and others. And that the world would have

been such a much more beautiful place if Lyn's ideas would have been implemented. That task is now yours. You will be those people who have to design a new era of mankind. If you think that job is too big, I think you should be confident. The entire history of mankind is the proof that Leibniz's conception that we are living in the best of all possible worlds is actually true. Every great evil will generate an even greater good. I think that that is exactly what we can do, and it absolutely depends on if there are enough people who have the potential to be truly great leaders. That is what I want you to become.

Der kastes mere lys over det britiske imperiums spion/kupnetværk – skru op for blusset

27. september (EIRNS) – I de seneste dage er der kommet meget mere ud om de britisk forbundne internationale spionnetværk og kupplaner mod det amerikanske præsidentskab, herunder Obama-administrationens rolle.

I dag offentliggjorde dagbladet Berlingske Tidende på sin website i Danmark en lang artikel baseret på interviews med Bill Binney, tidligere teknisk direktør for geopolitisk og militær analyse (indtil 2001) ved den amerikanske Nationale Sikkerhedstjeneste, 'National Security Agency (NSA), og Thomas Drake, også en tidligere NSA-ekspert (indtil 2008). Artiklen bærer overskriften: "Tidligere NSA-chefer bekræfter dansk aftale om dataovervågning: København var intet mindre end en

guldmine". Dette refererer til det faktum, at NSA siden 1990'erne har haft en aftale med dansk efterretningstjeneste om at tappe en speciel fiberoptisk kabel-central i København, hvilket gjorde det muligt for NSA at indhente og lagre enorme mængder data fra Europa, især med henblik på at overvåge russisk og kinesisk telekommunikationstrafik. Binney påpegede i artiklen, at ud over dataindsamlingen "er sagen den, at det giver dem magt over alle. Hvis nogen nogensinde kommer på tværs, kan de retrospektivt analysere alt, hvad de nogensinde har gjort online, finde noget ['snavs'] på dem og slippe af med dem. Det er hvad de forsøger at gøre med mig". Drake omtaler det bredere NSA-forbundne netværk i termer som "et transnationalt syndikat til masseovervågning".

Den 26. september offentliggjorde LaRouchePAC "Bombshell Disclosures of FBI/DOJ Crimes in Trump/Flynn Investigations," af Barbara Boyd (eksplosive afsløringer i forbindelse med FBI/justitsministeriets undersøgelser af Trump/Flynn). Den gennemgår tre kategorier af nyligt videregivet information, herunder kommunikation fra FBI-agenter på tidspunktet for de falske anklager mod generaløjntant Michael Flynn – på daværende tidspunkt Trumps første nationale sikkerhedsrådgiver – som bekræfter hvor beskidt og konstrueret operationen var. Omkring 40 sider af disse nye oplysninger blev indgivet til retten den 24. september på vegne af Flynn. Der er en planlagt høring for Flynn den 29. september om, hvorvidt dommer Emmet Sullivan endelig vil efterkomme justitsministeriets ordre om at afvise anklagerne imod ham. Boyd bemærker også, at der så tidligt som mandag den 28. september vil kunne offentliggøres flere oplysninger om FBI's forhåndsviden om, at det beskidte dossier mod Trump mildest talt var upålideligt.

Præsident Donald Trump talte den 26. september på et valgmøde i Harrisburg, Pennsylvania International Airport om dette nye materiale meget tidligt i sin kampagnetale. Han gennemgik for publikum nogle af de faktiske formuleringer i de nyligt afslørede FBI-tekstmeddelelser fra 2016. De sagde, "Trump

havde ret ... vi burde ikke gøre dette ... Vi har brug for forsikring [mod at miste deres job på grund af det!]. Trump kaldte det: "en hel desinformationsaftale", og pointerede at "vi er gået igennem to og et halvt år" og har haft store omkostninger på grund af disse løgne. Han sagde, at de meddelelser man fik den 25. september viser kupmagernes tankegang, "Vi vil have fat i Flynn for at få 'skovlen under' Trump". Trump fordømte det som "ét stort svindelnummer", og sagde at det viser, at "vi er nødt til at få flertal i Kongressen", så dette aldrig kan ske igen. Derefter tog han sigte mod 'Shifty Schiff', Adam Schiff, formand for efterretningsudvalget i Repræsentanternes Hus, "sikken en skiderik, hvilket fjols".

Disse nye afsløringer kaster lys over netværkene, der ikke blot driver "Big Brother"-overvågning internationalt, men truer valgprocessen i USA lige nu, til og med militær-opstand, og i forbindelse med dette, opbakning til aktioner der forværrer faren for verdenskrig. Specielt i forbindelse med valget den 3. november beskyldes Trump nu gentagne gange og fejlagtigt af de største medier og demokratiske partipersoner for at hævde, at han ikke vil respektere afstemningsresultaterne, hvorfor de godtroende forventes at antage, at militæret handler. For eksempel begyndte værten for NBC's "Meet the Press" i morges sit interview med general H.R. McMaster, tidligere national sikkerhedsrådgiver (erstattede Flynn), med at erklære, at embedsmænd i Pentagon taler om, hvad militæret vil gøre i forbindelse med valget i november. "Højtstående embedsmænd spørger, hvad hvis "de er nødt til at handle?" (McMaster holdt lav profil om dette).

Nu er det tid til at skrue op for blusset for at afsløre den klare og nærværende fare fra disse netværk, for det amerikanske valg og for enhver suveræn nationalstat. Den førende skikkelse, der udråber denne fare for militærkup, (pensioneret) oberst Richard Black, har nu over 174.000 visninger af sin 11-minutters præsentation, "Do We Risk a

Military Coup?" (Risikerer vi et militærkup?) på Schiller Instituttets internationale konference 5.-6. september, udgivet på LaRouchePAC YouTube videokanal og med totalt set mange tusinde flere visninger.

Det yderligere element af sandhed der skal offentliggøres er, at der findes løsninger på de kombinerede globale kriser – økonomisk sammenbrud, COVID-19, sultpandemi og atomvåbenkonfrontation.

Dette blev præsenteret på en særlig måde den 26. september på Schiller Instituttets internationale ungdomskonference i et panel med titlen: "Science, Culture, and Great Projects of a Global Renaissance" (Videnskab, kultur og store projekter i en global renæssance). Unge repræsentanter fra forskellige nationaliteter og kontinenter beskrev nøgleprojekter i deres del af verden, alle indenfor rammerne af 'World Land-Bridge' (Verdenslandbroen), og især i form af "The LaRouche Plan To Reopen the U.S. Economy; The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs" (May 2020), (LaRouche-planen om at genåbne den amerikanske økonomi; Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive job). Eksempelvis tunnellen under Beringstrædet og Transaqua-projektet til genopfyldning af Tchad-søen i Afrika, Darién Gap-korridoren i Latinamerika m.fl. Denne tilgang er arven fra Lyndon LaRouche, hvis livsværk og politik blev drøftet på konferencens første panel, "Verden har brug for oprejsning af Lyndon LaRouche".

I Frankrig den 19. september, på den franske Solidarité et Progrès' årlige konference, omfattede programmet også diskussion af beslægtede spørgsmål i form af "Road Map for Jumpstarting the Economy after the COVID-19 Pandemic." (Køreplan for at igangsætte økonomien efter COVID-19-pandemien).

Dette er de handlinger og ideer, der føjer sig til presset for det tidligst mulige topmøde mellem stormagtsledere, i øjeblikket mest sandsynligt i form af invitationen fra

præsident Vladimir Putin til et "G5"-topmøde med de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråds (Rusland, USA, Kina, Frankrig, Storbritannien), hvilken han gentog den 22. september på FN's Generalforsamling. Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, understregede i går sin egen støtte til et sådant møde for at starte drøftelserne, der kan bryde med farerne for sammenbrud. I sin hovedtale til ungdomskonferencen gav hun et positivt billede af, hvad der kunne have været gennemført ved at sige: "Hvis Lys idé var blevet gennemført i de sidste 40 år, ville vi have haft en blomstrende have i Afrika. Vi ville have haft et fuldstændigt udviklet Latinamerika. Der ville være mange lande, der ikke ville være mindre udviklede end Kina er i dag. Man ville have haft et Europa, som ikke er det kulturelt relativistiske rod, som er tilfældet lige nu; men Europa ville have genoplivet den smukke kultur fra den gyldne renæssance og den tyske klassiske periode med Schiller og Beethoven. USA ville være en kraft for det gode, og folk ville være glade for at være venner med det store land".

**Konferencerapport: Uddrag fra
EIR Strategic Alert, viet til
Schiller Instituttets
online internationale
konference den 5.-6.**

september

Her er et uddrag fra EIR Strategic Alert, viet til Schiller Instituttets online internationale konference, den 5.-6. September 2020, hvor talere fra hele verden tog forskellige aspekter op af de presserende strategiske, økonomiske og sundhedsmæssige kriser, som verden står over for, samt de nødvendige tilgange til at løse dem.

Konferencen kommer kun to uger før åbningen af FN's generalforsamling i New York, og i forbindelse med den russiske præsident Putins opfordring til et topmøde mellem de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (P5). Konferencen behandlede temaer, der bør være på dagsordenen for begge disse begivenheder. Blandt dem Covid-19-pandemien, det økonomiske sammenbrud i den transatlantiske verden, det forestående finansielle sammenbrud og den overhængende fare for en ny verdenskrig, som denne gang vil være en atomkrig. Det mest grundlæggende problem er imidlertid den dybe kulturelle krise på grund af den udbredte fordærvede opfattelse af mennesket som en simpel, højere form for dyr fremfor at værdsætte dets unikke kreative evner.

I løbet af de to dages program blev det klart, at Schiller Instituttet i dag indtager en enestående position i forhold til at samle styrker og enkeltpersoner fra hele verden for at diskutere disse problemer på måder, der faktisk er forbudt for "politisk korrekte" etablerede fora og medier. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, understregede, at vi, i stedet for at se hver krise i sit eget domæne, er nødt til at tage imod et helt nyt paradigme, en løsning på det højeste niveau, hvorunder alle de andre aspekter er underlagt. Det indebærer en tankegang, som Nicholas Cusanus definerede

som 'Coincidentia Oppositorum' eller modsætningernes sammenfald.

Alle de mange og varierede præsentationer fra de to dage er tilgængelige på Schiller Instituttets hjemmeside samt Youtube, med simultan-oversættelser på fransk, tysk, spansk og russisk. Vi opfordrer alle vores læsere til at følge dem på <https://schillerinstitute.com/blog/2020/08/13/conference-war-drive-towards-armed-don-or-a-new-paradigm-among-sovereign-nations-united-by-the-common-aims-of-mankind/>.

At besejre krigsfraktionen og geopolitikken

Det første panel den 5. september havde titlen: "At overvinde geopolitik: hvorfor et P5-topmøde er presserende nødvendigt nu". Panelet sendte en opfordring til verdens borgere om at rejse sig for at stoppe den voksende fare for, at verden vil "gå i søvne" ind i en termonuklear tredje verdenskrig, og opfordrede lederne af de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd til at mødes og tackle den flerstrengede krise.

Sessionen begyndte med et videoklip af Lyndon LaRouche fra september 2000, hvori han beskrev det overordnede strategiske spørgsmål i dag, lige som igennem de sidste 300 år af vestlig historie – som den grundlæggende modsætning mellem det Britiske Imperiums politik, som repræsentativt for den oligarkisk model, og USA's grundlæggende principper som udtrykt i uafhængighedserklæringen og forordet til den amerikanske forfatning. Hovedtalen blev derefter givet af Helga Zepp-LaRouche, der behandlede formålet med konferencen og det tvingende behov for at gøre en ende på geopolitikken baseret på det "del og hersk"-motto, der i den nyere tid mest er forbundet med det Britiske Imperium.

Det manifesteres i dag med forsøget på at påtvinge en "unipolar verden" under angloamerikansk ledelse, hvilket forhindrer enhver (opfattet) fjende – som Kina eller Rusland – i at komme frem. Denne dårskab afspejles i handelskrigen og optrapningen af NATO's militære provokationer over hele verden, på baggrund af sammenbruddet af City of London og det Wall Street-centrerede finansielle system. (Et uddrag af fru LaRouches tale offentliggøres nedenfor). Hun blev efterfulgt af Andrey Kortunov, generaldirektør for det Russiske Råd for Internationale Anliggender, der advarede om, at nedbrydningen af de forskellige våbenkontrolaftaler bringer verden i fare, men også giver en mulighed for at opnå noget bedre, forudsat at muligheden udnyttes i tide. Han understregede også vigtigheden af internationalt samarbejde mellem staterne for at standse en anden trussel, nemlig international terrorisme, og specifikt faren for at terrorgrupper får adgang til atomvåben.

Panelet hørte derefter fra mange amerikanere, der er meget bekymrede over den potentielt ekstremt farlige situation i USA i dag, hvor resultatet af præsidentvalget til november er af største betydning for hele verden. Ed Lozansky, præsident for det amerikanske universitet i Moskva; Martin Sieff, ledende korrespondent for UPI og en stipendiat fra det samme universitet i Moskva samt tidligere republikanske senatorrådgiver James Jatras har samarbejdet om at afsløre løgnene mod præsident Trump i forbindelse med Russiagate. De talte alle for et bedre forhold mellem USA og Rusland på et tidspunkt, hvor NATO's militære provokationer har skabt større spændinger end på noget tidspunkt siden Den kolde Krig. Dette kræver fjernelse af "krigsfraktionen", ikke kun fra Trump-administrationen, men fra Washington helt og aldeles.

At stoppe kuppet i Washington

Efter en livlig spørgerunde hørte offentligheden fra tre andre amerikanere, der åbent og kraftigt har fordømt korrupsion og direkte forbrydelser fra det såkaldte "deep state"-apparat i USA. Pensioneret oberst Richard Black er den tidligere leder af Pentagons strafferetlige afdeling og tidligere statssenator i Virginia. Han gennemgik de nylige de facto opfordringer til et militærkup for at fjerne præsident Trump fra magten, hvis der skulle være nogen tvivl om valgresultaterne i november – opfordringer der er kommet fra både Joe Biden og Hillary Clinton. Endnu mere bekymrende er de offentlige indgreb i den henseende af to pensionerede oberster såvel som de stærkt medieeksponerede personlige angreb på Donald Trump fra pensionerede flagofficerer som John Kelly og John Allen, der udgør overtrædelser af den samlede militære kodeks for militærretten, og burde retsforfølges. Oberst Black har været en åbenlys modstander af de amerikanske militære indgreb i Sydvestasien og Libyen, der har til formål at vælte de siddende regeringer.

Panelet sluttede med tidligere NSA-embedsmænd Kirk Wiebe og Bill Binney, der er førende medlemmer af 'Veteran Intelligence Professionals for Sanity' (VIPS). De afslørede NSA's kriminelle brug af programmer, som de selv har designet, til at spore terrorister, for i stedet at foretage kriminel masseovervågning af amerikanske borgere og andre. Binney gennemgik yderligere det tekniske bevis for, at hverken russerne eller nogen andre har hacket sig ind i Det Demokratiske Partis e-mails. Derfor er hele "Russiagate"-affæren blevet afsløret som et totalt bedrageri, selvom stort set alle etablerede medier har nægtet at dække deres afsløringer. Det første panel hørte også fra formanden for Europa-Parlamentets Gruppe for Identitet og Demokrati, Marco Zanni fra Italien, der talte om "Hvorfor EU er dømt til at fejle".

Han beskrev den knusende nedskæringspolitik, som Bruxelles og ECB pålagde befolkningen i kølvandet på finanskrisen i 2008, som siden er blevet forstærket af virkningerne af Coronavirus og de økonomiske nedlukninger. Han argumenterede stærkt for at vende tilbage til suveræne nationalstater og økonomier baseret på den reelle økonomi, ikke finansielle bobler.

Verden har brug for kerneenergi

Det andet panel, "Videnskabens rolle i skabelsen af menneskehedens fremtid", der samlede førende fusions- og rumforskere fra USA, Europa og Sydafrika, var en klar illustration af konferencens formål. Fordi gennembrud inden for fusionskraftudvikling, udforskning og udvikling af himmellegemer er afgørende for menneskehedens fremtid, er disse forskere involveret i internationalt samarbejde i alt deres arbejde.

Sanktioner, straftold og andre barrierer og spændinger påvirker for eksempel ikke den internationale termionukleare eksperimentelle reaktor (ITER), som direktøren Dr. Bernard Bigot forklarede publikum; og dette store projekt modtager bidrag i form af teknik og produktion fra snesevis af nationer rundt om i verden.

Panelet blev åbnet af Jason Ross fra Schiller Instituttet, der præsenterede Lyndon LaRouches unikke forståelse af udviklingen af en fysisk økonomi, som skal baseres på videnskabelige gennembrud i forståelsen af universets love og anvendelsen af dem gennem teknologiske fremskridt i produktionsprocesser. I den henseende talte LaRouche meget tidligt for udvikling af

termonuklear fusionskraft som det væsentligste næste skridt i menneskelig fremgang. Panelet omfattede foruden Bernard Bigot, direktør for ITER i det sydlige Frankrig (jf. mere nedenfor), Stephen O. Dean, præsident for 'Fusion Power Associates', og Michael Paluszek, præsident for 'Princeton Satellite Systems', der talte om raketfremdrivning med fusionskraft. Dr. Sergey Pulinets er hovedforsker ved 'Space Research Institute' ved det Russiske Videnskabsakademi. Han advarede om farerne ved våbenudnyttelse i rummet, og talte om behovet for internationalt samarbejde inden for rumvidenskab for at forudsige og forhindre fænomener, der påvirker vores jord, såsom klimaforandringer og jordskælv. Han polemiserede også mod brugen af totalt upålidelige "grønne energikilder" til at drive en moderne økonomi.

Kelvin Kemm, tidligere bestyrelsesformand for 'South African Nuclear Energy Corporation', insisterede på, at det haster med at udvikle atomkraft i Afrika, samtidig med at han afviste den "imperialistiske" ideologi bag forsøgene på at forhindre fattige lande i at erhverve avancerede teknologier.

Bælte- og Vejinitiativet bliver til Verdenslandbroen

Det tredje panel fremlagde forudsætningerne for en helstøbt økonomisk udvikling og produktiv beskæftigelse ved hjælp af Kinas Bælte- og Vejinitiativ som det i øjeblikket vigtigste og største projekt til forbedring af levestandard og forbindelser mellem nationer gennem infrastruktur. Dennis Small fra Schiller Instituttet gennemgik Instituttets forslag om at skabe 1,5 milliarder produktive job over hele verden (inklusive 50 millioner i USA), baseret på videnskaben om fysisk økonomi udviklet af Lyndon LaRouche.

Fra Ukraine talte præsident for det Progressive socialistiske Parti og tidligere parlamentsmedlem, Natalia Vitrenko, om de akutte farer i Østeuropa som et resultat af den nye fase i våbenkapløbet, der forventes inden for de næste måneder. Hun beskrev også den beklagelige økonomiske status i Ukraine i dag, seks år efter kuppet på Maidan, sammenlignet med den relative dynamiske udvikling i Hviderusland, som lige nu står over for en NATO-'farverevolution/regimeskifte'-operation. Italiens tidligere vicegeneralsekretær for økonomisk udvikling, Michele Geraci, har været vidne til Kinas fantastiske udvikling på første hånd, efter at have boet der i 10 år. Han opfordrede kraftigt EU og resten af verden til at udnytte Bælte-og Vejinitiativet til at udvikle deres egne økonomier. Han er en fast tilhænger af samarbejde snarere end handelskrige, som meget vel kan vende sig mod dem, der tilskynder dem.

Pakistans Hassan Daud Butt er tidligere projektdirektør for den økonomiske korridor mellem Kina og Pakistan, hvis enorme fordele i forhold til at transformere alle aspekter af livet i hans land, blev præsenteret. Han blev efterfulgt af Marcelo Muñoz fra Spanien, dekanen for spanske forretningsmænd i Kina, der forklarede Kinas stræben efter samarbejdsforbindelser, herunder de historiske og kulturelle synspunkter.

Fra Tyskland hørte deltagerne fra Dr. Björn Peters, en energianalytiker, der organiserer 'Nuclear Pride Association'. Han begyndte med at bemærke, at billig energi er nøglen til enhver vellykket økonomi. I det lys har den energiovergang, der blev indført af den tyske regering, været en fiasko, da elektricitet ikke kun er blevet meget dyrere, men den største energikilde, der er både ren og billig, nemlig kernekraft, er

blevet afskrevet.

Opbygning af et verdensomspændende sundhedssystem

Panel IIII omfattede endvidere et halvt dusin ledere indenfor offentlig sundhed i bekæmpelsen COVID-pandemien i de sydlige stater i USA, ledet af den tidligere amerikanske sundhedschef, Joycelyn Elders. Hun har tilsluttet sig den begæring, der blev iværksat af Helga Zepp-LaRouche for et par måneder siden om dannelsen af en "Komité for Modsætningernes Sammenfald". Som hun udtrykte det, ville det skabe et "internationalt kor" for oprettelsen af et slags "Apollo-projekt", et verdensomspændende sundhedsprojekt, der ville blive udført med samme beslutsomhed og massemobilisering som månelandingsmissionen, søsat på daværende tidspunkt af John Kennedy.

Hvor meget et sådant sundhedssystem er tiltrængt i Afrika, blev taget op af de næste to talere. Ghanas ambassadør i Canada, Ayikoi Otoo, præsenterede de fremskridt der er gjort i hans land de sidste par årtier, med indførelsen af en obligatorisk sygesikringsordning for alle. Regeringen planlægger i øjeblikket at bygge 101 nye hospitaler over hele landet, herunder i geografiske områder, der er vanskelige at få adgang til. Fra Republikken Congo gennemgik Marlette Kyssama-Nsona, leder i Panafrican League, UMOJA, og specialist i folkesundhedsspørgsmål, den katastrofale situation i hendes land, som dog kunne vendes, forudsat at det internationale samfund går ind for det (jf. nedenfor for uddrag fra Kyssama-Nsonas præsentation).

En global renæssance kunne være forestående

Det sidste panel behandlede den klassiske kulturs rolle, såvel som det akutte behov for at brødføde alle verdens folk. I sin indledende præsentation udfordrede den franske præsidentkandidat Jacques Cheminade, nuværende præsident for Solidarité et Progrès, publikum på spørgsmålet om, hvorfor vi i den transatlantiske verden i særdeleshed, i lyset af krigsfare og det sociale kaos i dag, ikke har igangsat en mobilisering for at forhindre dem og krævet udvikling for de fattigste regioner i verden.

Cheminade fortsatte med at besvare spørgsmålet med mange eksempler på det kulturelle forfald, der har overtaget. På mange måder viste han, at Europa "har forrådt sin egen sande kultur", nemlig den der stammer fra de forskellige renæssanceperioder, hvilket den indiske filosof Tagore forstod så godt. Et lignende tema blev taget op af Michael Billington, den asiatiske efterretningsdirektør for EIR Washington, der drog en parallel mellem den platoniske tanke-skole, der inspirerede alle de efterfølgende store tidsaldre i Europa, og konfucianismen, som nu bevidst genoplives i Kina.

Udfordringen med at brødføde verden og give rimelige priser til producenterne blev behandlet i præsentationer af både Marcia og Bob Baker fra Schiller Institutet i USA og tre landbrugsledere, der er stærkt involveret i kampen imod fødevarekarteller verden over.

Todages programmet sluttede med videoen af en storslået opførelse af Beethovens messe i C-dur af Schiller Institutets Kor i New York City fra 2018. Dette værk er et af højdepunkterne i den menneskelige historie, og et dybt vidnesbyrd om det ubegrænsede kreative potentiale i ethvert menneske.

**POLITISK ORIENTERING den 3.
september 2020:
Vil oligarkiet starte krig
for at forhindre et genvalg
af Donald Trump?
Vær med på konferencen.**

Med formand Tom Gillesberg

Schiller Instituttet · Vil oligarkiet starte krig for at forhindre et genvalg af Donald Trump? Vær med på konferencen.

**Slut jer til os for at bevæge
menneskeheden mod et nyt
paradigme.
Schiller Instituttets**

ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 2. september 2020

Denne uges webcast er en forkortet promovering (ca. 12 minutter) for weekendens konference. Helga diskuterer, hvorfor denne konference er nødvendig i betragtning af de voksende strategiske spændinger og farer. Hun gennemgår, hvad der vil blive præsenteret i de fire paneler, og appellerer til seerne om at deltage i mobiliseringen for at få succes med et presserende nødvendigt paradigmeskifte.

Genopvågning af den moralske egnethed til at overleve

Den 28. juli (EIRNS) – De mange strategiske kriser foran os, der hver for sig og i kombination er fremkaldt af det igangværende systemiske sammenbrud af hele det transatlantiske system, bør minde os om Lyndon LaRouches hyppige advarsel om “den katastrofale vedholdenhed af oligarkiske former for samfund... som, hvad enten de dominerer igennem kortere eller længere tid, bedst karakteriseres som kulturer, der i sidste ende er dømt til undergang af deres iboende mangel på tilstrækkelig “moralsk egnethed til at overleve”.

I dag ser vi det systemiske sammenbrud udtrykt ved:

- den stigende fare for krig mellem USA og Kina, og også Rusland;
- fremvæksten af en voldelig “farverevolution” i Amerikas

- gader, der sigter mod et statskup imod præsident Trump;
- den "perfekte storm" af en økonomisk implosion, der især vil ramme den fjerdedel af den amerikanske arbejdsstyrke, som de facto er arbejdsløs;
 - den voksende fare for sult og endda hungersnød blandt afrikanske og andre befolkninger; og
 - i den stadig ukontrollerede spredning af COVID-19-pandemien, som truer med at blive et langt værre mareridt, når vi nærmer os efterårets influenzasæson på den nordlige halvkugle.

Hver eneste af disse kriser er resultatet af den dødsrallen gennem 50 år fra et bankerot system, som Lyndon LaRouche længe advarede om ville blive vores skæbne, hvis vi ikke ændrer vores grundlæggende politik. Og bag hver eneste af dem ligger den forsætlige, malthusianske politik fra det britiske imperium og deres medarbejdere på Wall Street og i Washington.

Tag det tiltagende skingre momentum for krig mod Kina, med udenrigsminister Mike Pompeo i spidsen, og nu med neokonservative tumper både i og uden for Trump-administrationen, samt i Kongressen, der mødes i Washington for at beskyldte Kina for den væbnede vold i USA's gader og for at støtte Steve Bannons farlige personlige trussel mod den kinesiske præsident Xi Jinping, som, sagde Bannon, befinder sig i USA's "sigtekorn".

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsendte i dag en skarp advarsel:

"Konfrontationen mod Kina er, hvad angår fjendebilledet, ved at nå en førkrigstilstand. Dette er ekstremt farligt, og vi er nødt til at organisere politikere overalt i verden for at de virkelig må komme ud og fordømme dette. Fordi dette er en kurs, der kun kan føre til en komplet katastrofe. Det gavner ikke Trumps genvalg – faktisk er det den ene ting der garanterer, at det hele ender som en tragedie. Så dette må ikke skubbes til side og ikke nedtones uanset af hvilken

grund, fordi det er en form for retorik man ikke har, medmindre man planlægger at gå rigtig i krig ...

"Dette kan virkelig få blodet til at stivne i årerne – jeg kan ikke engang finde de rigtige ord til at karakterisere dette. Det er som at beskyldte jøderne for alting; det er præcis, hvad nazisterne gjorde før Holocaust. Jeg synes virkelig, at dette går for langt: Det er på tide at tage et moralsk standpunkt om, at dette ikke er sandt. Det er klart udformet til at forårsage en krig, fordi – som jeg har sagt mange gange – der er ingen måde hvorpå man kan "inddæmme" et land med 1,4 milliarder mennesker, medmindre man vil gå i krig".

Zepp-LaRouche understregede den organiserende tilgang, som hun og hendes medarbejdere i LaRouche-bevægelsen tager for at tackle denne eksistentielle krise.

"Dette er udfordrende tider, og man kan forvente, at det bliver endnu mere broget i den kommende periode. Men vi burde absolut gå videre med den hensigt at bringe Lyndon LaRouches programatiske ideer ind i diskussionen, som vi har gjort ret vellykket med serien af Schiller Institut-konferencer i de seneste måneder. Vi har en anden Schiller Institut-konference den 15. august for et spansktalende publikum. Derefter afholder vi den 22. august en anden international ungdomsbegivenhed, der fokuserer på behovet for at give Lyndon LaRouche oprejsning. Og så planlægger vi at afholde en anden større international Schiller Institut-konference i begyndelsen af september med ideen om igen at fokusere på det presserende behov for et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd for at tage fat på alle disse kriser.

"Og jeg kan kun gentage, at af de årsager, som vi diskuterede i lørdags [25. juli] på den offentlige begivenhed med William Binney og andre, er det helt afgørende, at vi involverer spørgsmålet om Lyndon LaRouches oprejsning i enhver organisatorisk aktivitet. Det er omdrejningspunktet i Mueller-apparatet, der blev brugt mod Lyndon LaRouche i 1980'erne og

1990'erne; til at dække over 11. september; til kuppet mod Trump; og det er meget tydeligt, at det er det samme apparat, der står bag krigsfaren. Så det er vigtigt, at vi får folk til virkelig at forstå den fulde dimension af krisen og det akutte behov for at rense Lyndon LaRouches navn. Det er nøglen til at genopvække den moralske egnethed til at overleve”.

**POLITISK ORIENTERING den 18.
juni 2020:
COVID-19 vil være her en tid.
4-magtsalliance kan sikre
samarbejde om global
økonomisk opbygning.**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Schiller Instituttet · COVID-19 vil være her en tid. 4-magtsalliance kan sikre samarbejde om global økonomisk opbygning

'LaRouche dræbte Palme' og 'Trumps russiske aftalte spil' er én og samme skrøne

Den 10. juni (EIRNS) – Hver eneste amerikaner, og størstedelen af borgere verden over, ved nu, om de indrømmer det eller ej, at hele kampagnen om "russisk aftalt spil med Trump", og fortællingen om at "Rusland hackede det demokratiske partis hjemmeside", var opdigtede ud af den tynde luft med ét formål: at stoppe Donald Trump. I de geopolitiske hoveder, tilhørende britiske efterretningsfolk og deres allierede i USA, i begge politiske partier og i pressen, var Trumps valgtemaer – at gøre en ende på krige for regimeskifte, at etablere venskabelige forhold til Rusland og (senere) Kina, at gendrive de fantasifulde løgne om menneskeskabt global opvarmning, og at genetablere amerikansk industri og infrastruktur – helt igennem uacceptable for de imperialistiske herrer i City of London og på Wall Street.

Men få husker, måske, at præcis de samme løgnhalse og bedragere igangsatte en massiv kampagne i 1986 for at ødelægge Lyndon H. LaRouche. LaRouche havde overbevist Præsident Ronald Reagan om at vedtage sit koncept for at gøre en ende på den britiske politik for "gensidig garanteret udslettelse" ("mutually assured destruction", MAD), hvor både "øst" og "vest" var klar til at springe hinanden i luften, ved at indføre "gensidig garanteret overlevelse", hvor amerikanske og russiske videnskabsmænd ville samarbejde om nye teknologier, som kunne "gøre atomvåben forældede". LaRouche havde også startet en "Krig mod Narkotika", der identificerede den direkte rolle som City of Londons og Wall Streets banker havde i den massive narkotikaafhængighed, som spredte sig i Amerika og i resten af verden, gennem hvidvaskningen af milliarder af dollars på vegne af "verdens største forretning" – A/S

Narkotika – (Dope Inc.). LaRouche mobiliserede også udviklingssektorens ledere, inklusive Indiens Indira Gandhi og Mexicos José López Portillo, til at kræve industrialisering baseret på den hamiltoniske model, som truede den neokolonialistiske kontrol over disse nationer, gennem det britiske imperiums internationale bankkarteller.

Løgnkampagnen og angrebene på LaRouche havde været vedvarende og beskidte, selv før 1986 – beskidte tricks fra FBI og CIA, løgne i pressen, chikane af tilhængere og politiske venner. Men d. 28. februar, 1986, da Sveriges statsminister, Olof Palme, blev snigmyrdet på gaden i Stockholms, blev beskyldningen øjeblikkeligt rejst, fra London, fra Wall Street, fra Moskva, fra pressens skøger: LaRouche dræbte Palme. TV-udsendelser af NBC, store midtersideartikler i den amerikanske og britiske presse, svadaer i sovjetisk presse og TV: LaRouche stod bag. Der var ingen beviser, selvfølgelig, ligesom der ingen beviser var for russisk aftalt spil med Trump, eller for russiske hackerangreb på DNC's e-mails. Metoden for den Store Løgn behøver ingen beviser.

Den efterfølgende måned vandt to LaRouche-medarbejdere statsdækkende, demokratiske primærvalg i Illinois, som viceguvernør og delstatssekretær. Frem for at fejre og rapportere om græsrodsmobiliseringen af LaRouches politiske aktionskomité, som havde omgået pressens og partilederskabets kontrol over valget, gik partilederne og medierne amok, og brugte løgner om mordet på Palme til at sprede andre løgne om, at LaRouche var en racist, antisemit, en kommunist, en fascist, en kultleder, en demagog – hvad som helst, der kunne skræmme folk væk. Justitsministeriet oprettede en specialenhed for at få ram på LaRouche ved at fabrikere anklager mod ham og hans organisation, ledet af – bemærk dette – Robert Mueller, den selv samme Robert Mueller, som senere ville blive udpeget til at lede de ligeså løgnagtige undersøgelser af Præsident Donald Trump. Dette førte til en omfattende ransagning den 6. og 7. oktober, 1986, med føderale, statslige og lokale

politistyrker af LaRouches kontorer i Leesburg, Virginia, og andre kontorer over hele landet. Flere års retssager og lynjustitsprocesser fulgte efter, hvor LaRouche og flere af hans medarbejdere blev erklæret skyldige, baseret på falske anklager som sendte LaRouche i fængsel i 5 år.

Tusinder af ledende personer fra hele verden – politikere, videnskabsfolk, klassiske musikere, fagforeningsledere, borgerrettighedsforkæmpere, diplomater – har mobiliseret for LaRouches frifindelse.

I dag blev den svenske undersøgelse af Palme-mordet, som har stået på i 34 år uden nogen konklusion, lukket ned. Chefadvokaten, Krister Petersson, sagde, at en af de mistænkte, som døde i 2000, sandsynligvis var morderen. Spurgt senere på radioen om andre organisationer, der var blevet undersøgt, svarede Petersson, at der var grupper i Sverige på den tid, "såsom Stay Behind og EAP [den svenske LaRouche-organisation], men vi fandt ingen forbindelser til dem."

Alt imens endnu en brik i beviset på LaRouches uskyld, samt den massive, ulovlige brug af retssystemet for at lukke munden på ham dukker op i offentlighedens lys, må rollen som hans idéer forsat spiller, selv i døden, gøres synlige for enhver, gennem Trumps renselse af hans navn. Som LaRouches enke, Helga Zepp-LaRouche, skrev, kort efter hans død, d. 12. februar, 2019: "Om dette syn vil blive rettet, om denne uhørte overtrædelse af menneskerettighederne og af frihed vil blive straffet, og om borgerne i USA og resten af verden vil have fordomsfri adgang til Lyndon LaRouches idéer: dette, er jeg dybt overbevist om, vil bestemme, om fred i det 21. århundrede kan sikres og fastholdes, og om USA igen kan blive en ledestjerne for håb for hele verden."

Dette er "den store"

Den 13. maj (EIRNS)–Der har været et voksende antal alvorlige advarsler fra forskellige kilder, der advarer, at hvis vi, som nationer og individer, ikke forandrer tingenes gang, kunne det føre til "den store". Men dette er en alvorlig fejltagelse, betonedes Helga Zepp-LaRouche i dag, i sit ugentlige internationale webcast. Problemet, sagde hun, er at folk fokuserer på aspekter af krisen–såsom pandemien, finanskrisen, den globale hungersnød, krigsfaren–men ikke ser den overordnede årsag: at vi befinder os i et sammenbrud under opsejling i 50 år. Der findes ingen løsning til nogle af problemerne uden at adressere alle kriserne på én gang.

Selvom det er tåbeligt at sælge konspirationsteorier, der bebrejder Kina eller Præsident Donald Trump for pandemien, er det lige så tåbeligt at bebrejde coronaviruset selv. Virusser vil altid dukke frem, men det faktum at der er en pandemi er ene og alene pga. 50 års systematisk afmontering af de offentlige sundhedskapaciteter i de trans-Atlantiske nationer, forbundet med afindustrialiseringen, som forringede arbejde og levestandard. Føj hertil legaliseringen af stoffer og opioider, og andre aspekter af kulturens nedværdigelse. Endnu værre var fornægtelsen af modernisering og industrielt fremskridt i udviklingslandene, som efterlod Sydamerika og Afrika sårbare for et holocaust ikke set magt til i århundreder.

FNs Verdensfødevareprogram (World Food Program) advarer om 300.000 dødsfald dagligt, indenfor et par måneder, fra virusset og hungersnød, hvis ikke nødforanstaltninger i fattige lande tages nu–en proces som er fuldstændig afhængig af et tæt samarbejde mellem verdens to største økonomier, Kina og USA. Et John Hopkins-studie, udgivet i Lancet, d. 12. maj,

som undersøgte pandemiens potentielle konsekvenser i 118 lav- eller middelhøje indkomst-lande i hele verden, advarede at over de næste måneder, kunne en ekstra 1,15 millioner børn under 5 år, og 56.700 mødre, der lige har født, dø af akut underernæring og andre undgåelige årsager, som et resultat af sammenbruddet af et allerede sårbart sundhedssystem i disse lande—6000 børn og 344 mødre hver dag.

Det er det britisk imperiale system, som har nedgraderet det Hamiltonske, amerikanske system, baseret på en forøgelse af produktiviteten, til et, baseret på maksimeringen af "aktieværdier," forbundet med ondsksfulde nedskæringsbetingelser, som er den egentlige årsag til pandemien.

Der findes ingen "tilbage til det gode gamle," hvor verden var før pandemien eksponerede det eksisterende systems forfald. Hvis ikke de britiske og amerikanske krigsmagere bag massepsykosen mod Kina og Rusland bliver erstattet med en ny agenda, baseret på et øjeblikkeligt samarbejde mellem Rusland, Kina og USA, og andre villige nationer, for at adressere det samlede omfang af denne globale krise, som Lyndon LaRouche gjorde dette gennem hele sit liv, så er menneskeheden i sandhed konfronteret med spørgsmålet, om vi er moralsk egnede til at overleve.

Schiller Instituttets konferencer over internettet, som fejrede mødet mellem amerikanske og sovjetiske tropper ved Elben, d. 25. april, og som fejrede Befrielsen, d. 9. maj, demonstrerede muligheden for en sådan global anstrengelse: En Sundhedssilkevej, for at adressere pandemien; genetableringen af det partnerskab, som sejrede over fascismens trussel i 1930'erne og 1940'erne, for at adressere den genopstående fascisme i dag; at forene landmænd verden over for at gendrive "karteliseringen" af fødevareproduktion; skabelsen af 1,5 milliarder produktive arbejdspladser, ved at genrejse de udviklede økonomier og ved at udvikle de forhenværende koloniserede nationer. Alt dette er nu indenfor vores

rækkevidde, eftersom alle mennesker er tvunget af denne krise til droppe deres illusioner og falske aksiomer, og at aktivere deres kreative potentiale for at adressere denne civilisatoriske krise.

POLITISK ORIENTERING den 14 maj 2020.

Den nye coronastrategi og kampen for økonomisk genrejsning

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Resumé

Coronakrisen:

Mette Frederiksen og regeringen viser stadigvæk stærkt lederskab under coronakrisen med den ny coronastrategi, men vi skal bruge de nødvendige penge til at ansætte folk til testning, laboratorier og smittesporing.

Konspirationsteoriene om, at coronakrisen det er bare en komplot for at Bill Gates kan sælge farlige vacciner til verden, eller for at indføre et diktatur er vildledende propaganda. Det er heller ikke rigtigt at COVID19 skulle være skabt i et kinesisk laboratorium.

Vi står med "The Big One" siger Helga Zepp-LaRouche:

Kombinationen af kriser: sundhed, økonomi, landbrug – det hele. Hvad Lyndon LaRouche havde advaret om i 50 år.

Som LaRouche altid spurgte: Har vores civilisation den moralske kapacitet til at overleve?

Verdens Fødevareorganisationen WFP advarer om, at 300.000 mennesker kan dø om dagen pga. det coronaudløste kollaps i fødevareproduktion, hvis vi ikke gør noget. 3,3 mia. mennesker arbejder i uformelle jobs, uden nogen form for social sikkerhed.

Vi har brug for et nyt nyt Bretton Woods kreditsystem og LaRouches fire økonomisk love.

Schiller Instituttet arbejder på en plan for halvanden milliarder nye jobs til at opbygge verden.

Glem den klimadagsordenen.

75 år-året for den 9. maj 1945: Victory in Europe Day:

Ånden fra Elben, hvor amerikanske og russiske soldater rakte hånden til hinanden og svor "Aldrig mere".

Vi har brug for en alliance mellem USA-Rusland-Kina samt Indien for at lave et globalt paradigmeskifte.

USA:

Justitsministeriet har droppet retsagen imod General Michael Flynn.

Mindst 22% arbejdsløshed.

Kvantitative lempelser for finansverden, men ikke meget til produktion.

Vil Trump vedtage Schiller Instituttets program?

Vi må udbrede kendskab til Schiller Instituttets løsninger.

Skab en renæssance.

Gå med i Schiller Instituttets kampagne.

Danmarks nye coronastrategi. Udtalelse af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, 12. maj 2020

Mette Frederiksen og den danske regering udviser fortsat godt lederskab i håndteringen af coronapandemien. Langsomt (og vi er nogle, der mener for langsomt) og sikkert er man i gang med at udvide viften af tiltag, så det er muligt at gennemføre den igangværende genåbning af Danmark uden at få en eksplosiv tilvækst i antallet af smittede.

Man insisterer også meget fornuftigt på at åbne trinvist, så man har mulighed for at trække i tøjlerne, hvis man igen – som i begyndelsen af marts – ser, at man er ved at miste kontrollen.

Samtidig er man ved at genindføre smittesporing på baggrund af stadig flere test for COVID-19, så man kan finde smittespredere – også de, der ikke udviser symptomer og derfor er de største smittespredere – og bryde smittekæderne. I stedet for at overlade dette til de smittede selv er det vigtigt, at erfarne smittesporere styrer processen og at man,

som jeg fremlagde det i "Operation virus ud af skindpelsen" den 30. marts (www.schillerinstitut.dk/si/?p=28801), sikrer en vedvarende dialog med de smittede. Udover smittesporing kan man også samle vigtig viden om coronavirussens symptomer, smittemetoder og sygdomsforløb. Kend din fjende, hvis du ønsker at besejre den.

Det er også aldeles fornuftigt at oprette en styrelse til at styre og koordinere indsatsen imod den nuværende og fremtidige pandemier, så vi ikke igen bliver taget på sengen.

Skal vi være bekymret over, at alle disse tiltag imod COVID-19 måske blot er en hemmelig plan for at fjerne de borgelige frihedsrettigheder og indføre et diktatur – iscenesat af Bill Gates og andre suspekter individer – som man kan læse på internettet? Nej. Tiltag som dem, den danske regering i samarbejde med det danske folketing har gennemført, er nødvendige, hvis man skal gøre sig håb om at kunne besejre en pandemi som COVID-19.

Men man skal passe på, at der, i kampen for at redde samfundet ud af coronakrisen, ikke bliver gennemført økonomiske tiltag for at redde det nuværende bankerotte finanssystem på bekostning af befolkningens fremtidige levestandard, som det skete under finanskrisen i 2007-2008, og som det allerede bliver forsøgt fra finansinteresser og centralbanker rundt om i verden. Den kamp kan kun vindes, hvis vi har stærke nationale regeringer, der forsvare deres land og befolkning imod disse supranationale finansielle interesser.

Det kræver gennemførelsen af LaRouches fire økonomiske love, som Schiller Instituttet har fremlagt dem, og dertil opbygningen af en global sundhedsinfrastruktur, parallelt med opbygningen af en global energi- og transportinfrastruktur, til bekæmpelse af underudvikling, fattigdom og fremtidige pandemier. På den baggrund kan vi samarbejde med resten af verden, som er i samme coronainficerede båd, og som har samme fælles interesse i at sikre vore nationers og befolkningers

fremtid.

Schiller-Konference – En ny måde at tænke på bringer verden sammen for et Nyt Paradigme

Den 27. april (EIRNS) – Efter det vestlige finanssystems sammenbrud i 2008, præsenterede Lyndon LaRouche de nødforanstaltninger, påkrævede for at gøre en ende på den britisk imperiale finanspolitik, som skabte boblen til at begynde med, men advarede om at kun en kombination af verdens fire største nationer – Rusland, Kina, Indien og USA – i et fælles samarbejde kunne skabe den nye finansielle arkitektur, der kunne erstatte det bankerotte, monetære system, centreret i City of London og Wall Street. Disse forslag blev afvist til fordel for massive redningsaktioner af "too big to fail"-bankerne, som forårsagede skabelsen af en boble dobbelt så stor i dag – omtrent 2 billiarder \$, for det meste af værdiløs derivat-spillegæld. Denne idioti blev forenet med indførelsen af ondskabsfulde nedskæringer i de transatlantiske nationer samt i udviklingssektoren i Afrika og Sydamerika.

I denne sidste weekend afholdt Schiller Instituttet en todages konference med titlen "Menneskehedens Eksistens afhænger nu af Skabelsen af et Nyt Paradigme!" Over 2500 personer skønnes at have deltaget i konferencen over internettet gennem de to dage, fra over 55 lande fra Europa, Asien, Afrika, og Amerika. Mandag eftermiddag var det samlede antal seere af det første panel på YouTube allerede oppe på 5300. Blandt de mere end 40

talere, blev hovedtalerne givet af grundlæggeren af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, den første permanente stedfortrædende repræsentant for den Russiske Føderation til FN og af Folkerepublikken Kinas generalkonsul i New York. Kombinationen af disse taler demonstrerede både muligheden, og den presserende nødvendighed, for at "Østen" og "Vesten" kan arbejde sammen for at gøre en ende på den imperiale opdeling af verden i stridende blokke, og for at takle de eksistentielle trusler som nu konfronterer menneskeheden, både i form af coronaviruset og i form af finanskatastrofen udløst af pandemien.

Over 200 spørgsmål blev indsendt i løbet af konferencen, fra flere afrikanske og sydamerikanske ambassadører, fra landmænd, fra politikere, og fra patrioter og borgere rundt om i verden. Talerne blev oversat til adskillige sprog.

Det fungerede, fordi konferencen demonstrerede en anderledes måde at tænke på, i modsætning til den geopolitiske nul-sums-tænkningens atomiserede, usammenhængende strukturer, påduttet af imperiets medier og korrupte uddannelsesinstitutioner. I stedet blev de fire paneler – om strategi, videnskab, klassisk kultur og fysisk økonomi – præsenteret som en "Enhed", på den måde som var tilsigtet af de tænkere, hvis idéer skabte historiens største nationer – Platon, Konfutse, Nicolaus Cusanus og Gottfried Leibniz, som alle indså at "Enheden" er større end summen af de enkelte dele.

Verden vil aldrig blive den samme efter COVID-19-pandemien. "Årsagen" til pandemien kan ikke skjules bag "Kina-Kina-Kina"-hysteriet (en genafspilning af den forfejlede "Rusland-Rusland-Rusland"-kampagne, som forsøgte at fjerne Donald Trump fra embedet, og sabotere hans forsøg på at etablere venskabelige relationer med Rusland og Kina). Årsagen var ikke et land eller en person, men ødelæggelsen af det Amerikanske System efter mordet på John Kennedy, og de 50 års nedskæringer, som ødelagde både Vestens og udviklingssektorens

infrastruktur og industrier – og specielt nedlæggelsen af de offentlige sundhedsvæsener, for at maksimere profitten for de Wall Street-firmaer, der kontrollerede de private sygehusselskaber.

Men verden blev også forandret for altid af denne historiske Schiller Institut-konference. En "bestemt tone" har lydt, i dette Beethoven-år, og den tone genlyder internationalt, resonerer med den Nye Silkevej og med den nødvendige fremkomst af en Ny Bretton Woods-konference, ledt af Vladimir Putin, Xi Jinping, Narendra Modi og Donald Trump, og andre velmenende ledere, for at erstatte imperiets og de geopolitiske kriges afdankede idéer én gang for alle, og etablere et nyt retfærdigt kreditsystem, dedikeret til at give hvert barn på denne Jord en mulighed for at udvikle hendes eller hans iboende kreative potentiale til fulde.

Vi opfordrer alle, som læser denne rapport, til at blive medlemmer af Schiller Instituttet, og til at købe det første bind (af dusinvis, hvis ikke hundredvis, af kommende bind) af *Lyndon LaRouches Samlede Værker*, udgivet denne uge af Stiftelsen for LaRouches Eftermæle.